

Газета для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мегре, об'єднаних ідеєю про родові помістя

Дороги читачи!

Поздоровляємо всіх читачів з наступаючим святом «День дачника і свято всієї Землі», який святкується 23 липня.

З повагою, колектив редакції.

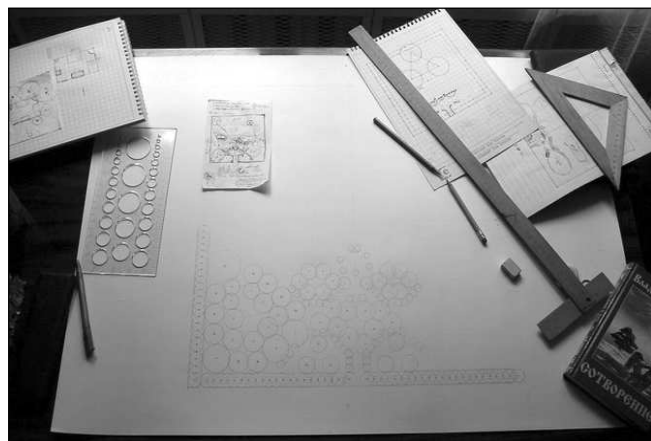
Читайте в номері:

29 квітня – 2 травня в Криму пройшов шлюбний зліт
стор. 3

Юридичні питання по родовому помістю. Облаштування родового помістя за допомогою кредиту і підприємницькій діяльності: на благо або на шкоду?

стор. 12

Як я створював проект свого родового помістя
стор. 16

- Бути святу «День дачника і свято всієї Землі» стор. 2
- Міжнародний фестиваль Сонячних Бардів стор. 7
- Шлюбний зліт (з 2 по 10 вересня 2006 р. під Києвом) стор. 7
- Курси Академії родових помість (з 11 по 19 вересня 2006 р. біля Києва) стор. 8
- Вісті з родових поселень. Поселення в країні Молдовушці стор. 14

Облаштування родового помістя. Жива кімната
стор. 10

Листи читачів. Про мету Рідної партії стор. 15

Поїздка до дольменів Кавказу стор. 19

Місцезнаходження дольменів у Криму

стор. 20

ІАЦ ЗКУ. Сприяння перекладу книг В. Мегре на українську мову стор. 21

Контакти руху (пошук однодумців)

стор. 22

Бути святу “День дачника і свято всієї Землі”

Я с праздником хочу тебя

поздравить

И искорку своей души оставитъ.

“Мой друг, ты бесконечен,

вечен ты.

В тебе - твои творящие мечты.

Пусть дом и сад избавят от забот,

Ведуща праздник в жизнь

принесёт

И дети-боги среди цветов и трав

Созреют мир, лучами засияв.

Пусть будет всё преодолемо

на пути,

А тем, кто позади, душой светит...

Пусть будет щедрым лучезарный

свет,

Зовя к вершинам миллионы лет!

Любов Косякова, м. Київ.

«— Пусть в этот день Россия проснётся на рассвете. Все люди семьями, с друзьями и оди на Земле придут и встанут на Ней босыми ногами. Те, у кого есть свои маленькие участки, где они своими руками выращивают плоды, пусть встретят первый Солнца луч среди своих растений. Потрогают руками каждый вид.

А Солнышко взойдёт, пусть разных ягод по одной сорвут и их съедят. И есть им ничего не нужно больше до обеда.

Пусть до обеда уберут участки. Подумает пусть каждый о жизни, радость в чём и в чём его предназначенье.

О близких вспомнит каждый пусть с любовью, о друзьях. О том, зачем растут его растения, и каждому пусть даст своё предназначенье.

И каждый до обеда должен побыть хоть час один уединенья. Неважно, где и как, но обязательно, чтоб побыть в уединении. Хоть час один в себя попробовать посмотреть.

В обед пусть соберётся вся семья.

Живущих вместе и издалека пришедших в этот день. Обед пусть приготовят из того, что родила Земля к обеденному часу. Пусть каждый то на стол поставит, что пожелает сердце и Душа. И ласково в глаза друг другу посмотрят члены всей семьи. И стол благословит пусть салми старший вместе с младшим салми. И за столом спокойная беседа пусть звучит. О добром разговор быть должен. О каждом, рядом кто..

— А что после обеда будем делать?

— Пусть возвратятся люди в города. Собрав плоды участка своей Земли, везут в корзинках и угостят плодами тех, кто не имеет их.

О, сколько положительных эмоций в этот день! Они болезни многих победят. И те, что смерть болезни предрекали, и те, которые годы не узнали, уйдут. Пусть тот, кто болел неизлечимо или слезка, в этот день встречать придёт поток людей, с участков своих вернувшихся. Лучи Любви, Добра и привезённые плоды излечат, победят болезни. Смотри! Смотри! Вокзал. Людей поток с корзинками цветными. Смотри, как светятся юбок и добром глаза людей...» (глава «День дачника и праздник всей Земли!», кн. 2 В. Мегре «Звенящие кедры России»).

Прийшов вже час зробити 23 липня ("День дачника і свято всієї Землі") святом на державному рівні. Хто хоче, щоб це так і було, давайте відішлемо про це телеграми в Уряд і Парламент.

Зараз існує міжнародне свято "День Землі", що святкується 23 квітня. І коли прислали листи чиновникам з проханням узаконити свято "День Землі", який святкувався б 23 липня, то відмовляли в цьому через те, що таке міжнародне свято вже є.

Тому краще чиновникам посилати телеграми з вказівкою назви свята "День дачника і свято всієї Землі", до того ж, саме так свято в другій книзі В. Мегре згадувалося.

«...Пусть в телеграммах люди пишут: «Двадцать третьего июля узаконьте Праздник дачника и праздник всей Земли»...

— Найдутся люди, те, которые поймут. Почувствуют в правительстве и в Думе вашей тоже. И будет праздник! Будет! Посмотри...» (глава «День дачника и праздник всей Земли!», кн. 2 В. Мегре «Звенящие кедры России»).

У телеграмах можна написати: "23 липня узаконьте свято "День дачника і свято всієї Землі".

Адреси найвищих державних органів України, за якими варто відправляти телеграми:

Президент України: 01220, м. Київ-220, вул. Банкова, 11 (зокрема поштова адреса).

Або до приймальної Адміністрації: 01220, м. Київ, вул. Тутова, 12. Тел: (044)291-50-71; (044) 226-20-77, URL: <http://www.president.gov.ua/>

Голова Верховної Ради України, Верховна Рада України: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 5

(зокрема поштова адреса). Тел. (044) 293-23-15, E-mail: postmaster@rada.kiev.ua, URL: <http://www.rada.gov.ua/>

Прем'єр - міністр України, Кабінет Міністрів України: 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2 (зокрема поштова адреса).

Телефон/факс: 253-57-62. Електронна пошта: pr@kmu.gov.ua. Приймальня Кабінету Міністрів України: м. Київ, вул. Грушевського, 12/2 (5-й під'їзд будинку Кабінету Міністрів України). Телефон:

(044)253-73-79. Службова кореспонденція, листи громадян приймаються в кімнаті 202-А 6-й під'їзд Будинку Уряду.

Бути святу "День дачника і свято всієї Землі".

З любов'ю, колектив редакції.

29 квітня - 2 травня в Криму пройшов шлюбний зліт

Зліт проводився на базі відпочинку - 3 хвилини пішки до моря. Погодні умови ніби перевіряли людей на міцність і серйозність намірів: холодний вітер і одночасно з ним жарке сонце, яке палить обличчя. База не обігрівалася, в кімнатах теж було прохолодно, так що люди зігрівалися увечері як могли: хто брав другу ковдру, хто перед сном пив гарячий чай, хто клав в ліжку гарячі пляшки. Отже з перших днів всі перевірялися на готовність облаштувати родові помістя: жити перший час на своїй землі в наметах - і в холод, і в спеку. Хто кутався в теплий одяг, а хто вільно купався в морі і загоряв на сонечку. Заразом можна було бачити зранку: хто в скільки встає, хто займається спортом, хто робить зарядку або ранкову пробіжку.

Приїхало близько 180 учасників, за кількістю більше було дівчат. Були люди різного віку, соціального статусу, способу життя. Декілька жінок приїхало з дітьми. Всі, хто приїхав - шукають свою половинку. Отже атмосфера всього зльоту була відповідна. В перший день приїхала одна сімейна пара, стояла, дивилася, а потім кудись зникла, більше їх не бачили, мабуть, вони відчули, що цікаві тут зайві і не варто заважати тим, хто шукає половинку в такій важливій для них справі.

Цікава географія учасників зльоту. Якщо вже на конференціях звикли до приїжджих з центральної і східної України, частково з Молдови і Росії, то на шлюбний зліт зіїхалася вся Україна - від сходу до заходу, від півночі до Криму, багато приїжджих з Прибалтики, Білорусі, Росії, також були учасники з Польщі та інших країн.

Доречно зауважити - люди приїжджали навіть з далеких куточків планети, наприклад з області Томська, Хабаровської і т.д. Одна дівчина добиралася на шлюбний зліт 8 днів. Оце цілеспрямованість!

Весь час зльоту працювала польова пошта: на дверях кімнат люди розміщували конвертики з реєстраційним номером, так можна було домовитися про зустріч, віршами, малюнком або іншою творчістю висловити своє ставлення до вподобаної людини. Також було цікаво бути походити порозглядати по коридорах конвертики, адже багато господинь і господарів прикрашали їх візерунками, малюнками. Часто за виглядом і міні-підписом було видно характер творця конверта.

Ідальна була обвішана листами різного розміру, в яких учасники розкривали себе. Багато активних учасників робили вдома великий плакат, на якому кожен в різній формі розповідав про себе,

розкривав різні сторони свого я, показував себе в різних ситуаціях. Хто писав про свій характер, устремління, хто на плакаті заготовив фото з свого родового помістя: як вирощує фрукти, як будує хатинку, хто своє фото в різних ситуаціях, хто розповідав про себе реального і якою він бачить свою половинку.

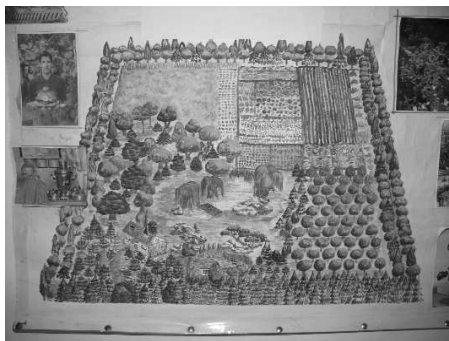
Перший день зльоту почався з урочистого відкриття такого заходу, що схвилював. Запорізькі організатори підготували коротку концертну програму на тему пошуку половинки. Зачитали вірші і цитати з книг В. Мегре, в яких мова йде про свою половинку, як її розпізнати, про важливість створення гармонійних пар. Думки людей летіли поза хмарами...

Далі перешли до ігрової програми. Суть хороводів та ігор першого дня вирішувала такі задачі: щоб люди роздивилися зовні один одного, невимушено познайомилися, розігралися в рухомих і цікавих іграх і відпустили свої турботи, забули про роботу, буденну метушню, зняли з себе звичну маску, словом - стали самими собою. Це розкриває людей, особливо це добре позначалося на сором'язливих і боязких людях - довільно, невимушено можна було перезнайти з багатьма людьми, повеселитися, відпочити душею, заспокоїтися і бути усміхненим зовні і внутрішньо. Такі обряди як струмочок взагалі проводилися всі дні в різний час - тут можна було перевірити свої відчуття, дати можливість підсвідомості і внутрішнім відчуттям підказати дійсну половинку.

Ігри були різні і в основному направлені на фізичні якості людини - гнучкість, грацію, жвавість, наполегливість, сміливість, спритність, вправність. Так само в перший день водили хороводи дружби, хто хотів - представлявся, розповідав про себе, та й просто всі веселилися і душею літали в атмосфері любові,

спорідненості душ. Увечері сиділи біля багаття, разом співали пісні, раділи життю і таким світлим людям поряд з собою, дихали в повні груди цією прекрасною енергією Життя. Далі з світлим настроєм пішли спати, кілька десятків людей зібралися в ідальні і ще довго при свічках продовжувалося тепле знайомство людей.

Другий день почався з рухомих ігор на березі моря. Дівчата з цікавістю дивилися

конкурси, де чоловіки демонстрували свою силу, спритність і витривалість. Особливо сподобалися: бій з мішками і командні ігри з вершниками, коли потрібно було завалити іншу команду на пісок. Виявляється, в багатьох фізичних іграх проявляється думка людини.

Після обіду було представлення учасників. Люди різні, кожен по-своєму розповідав про себе, про досвід життя в помісті.

Ігри і конкурси, в яких демонструвалися різні сторони людини. Кожен виходив і показував те, що він може робити найкраще. Хто читав вірші, хто співав пісні, хтось демонстрував фізичні якості, словом у кожного є хороші сторони і була можливість різнобічно проявити себе, показувати свої здібності, уміння, талант. Також цього дня було дуже багато ігор в парах - чоловік і жінка, де необхідно було спільно скласти вірша, частушки, відгадати прислів'я і т.д. Навіть традиційний конкурс із стільцями, де після закінчення музики відразу було необхідно зайняти найближчий стілець - теж проходив парами. Було весело і вельми пізнавально.

Також проводилися ігри, що розкривають душу людини, його думки і прагнення. Наприклад, гра "Пізнай ближче" (чоловіки і жінки ставлять один одному питання, що цікавлять, щоб дізнатися внутрішній світ один одного).

Ігри і конкурси **третього дня** спрямовані на виявлення здібностей людини, хто що знає і уміє. Була можливість порозмальовувати гуашшю камені,

проявити свою фантазію в малюнку на піску і взагалі показати, яка з тебе творча людина, майстер. Приємно бачити, що багато дівчат ґрунтовно готувалися до зльоту: підбирали плаття, вишивали чудові візерунки, майстрували інші речі - обереги, капелюшки, сорочку-вишиванку. Також дівчата проявляли себе в інших сферах творчості. Тобто, на відміну від звичайного життя в місті, де люди звикли виставляти свою зовнішню показну красу і багатство, на зльоті люди проявляли свої різні якості, уміння, виражали свій внутрішній світ.

Ще були ігри на співтворчість. Наприклад, така гра. Створюються поселення - команди з десяти і більше чоловік. Команди формуються з людей, що сподобалися один одному. Перед ними стоїть завдання продумати разом план суспільного центру поселення і намалювати його на ватмані паперу. Всі розміщені в спільному центрі елементи повинні мати сенс, а також радувати душу, щоб було приємно знаходитися в такому місці. На спільну творчість дається пару годин. Чи зуміють люди домовитися один з одним? Гра хороша тим, що в ній люди виявляються в реальній ситуації. Чи зуміє людина

зрозуміти іншу, чи може вона створювати разом з іншими спільне, як вона мислить, які буде образи, чи є знання рослин - це далеко не повний перелік того, які грані в людині можна побачити, вирішуючи спільно реальну задачу.

Команди представляли свої суспільні центри, розповідали що тут, як і чому розміщено, яке має призначення кожен елемент суспільного плану. Всі команди успішно справилися із завданнями і гідно показали себе. Далі завдання ускладнювалося. Потрібно було в намальовані суспільні центри додати таку-то кількість такого-то дерева, таке-то такого і т.д. При цьому стояло завдання не просто понатикати дерева кудинепопада а розмістити їх із смыслом і врахувати взаємоспорідненість один з одним. На це теж давалося декілька годин і коли команди представили свої плани суспільного центру, то результат діяльності перевершив очікування організатора даної гри Гуменюка Сергія. Пізнання в області рослин учасників були чималими, тобто багато людей не тільки мріють про своє помістя, а і готуються практично у вирішенні різних питань, зокрема вивчають різні властивості рослин, їх поєднання, а також знають їх вигляд і як вони виглядають взимку, літом і весною. Для багатьох людей старшого віку було великою несподіванкою, що молоді люди так ґрунтовно готуються до облаштування родового помістя.

Увечері проводився обряд пошуку половинки за допомогою плоту. Плотів був трохи більше десятка. Зважаючи на відсутність річки, обряд пристосували під "поточні" умови: дівчата віддали свої плоти організаторам і потім плоти були розташовані на лавці. Чоловіки підходили до плотів, придивлялися і керуючись відчуттями вибирали пліт собі до душі. Оскільки дівчата у створення плоту вклали багато думок, відчуттів і часу, словом, старалися добре, а чоловікам він дався досить легко, то для чоловіків далі було цікаве завдання. Потрібно було словами висловити, чому вони вибрали саме цей пліт, чим він привернув їх увагу, що в ньому такого, і, відповідно, до своїх відчуттів визначити богиню-творця плоту.

А ось тут і почалося найцікавіше. Чоловіки показали себе на гідному рівні. Результати у різних хлопців різні. Деякі не змогли з трьох спроб визначити владарку плоту, а є чоловіки, які вірно відчували смисл образу плоту і безпомилково визначили його прекрасну богиню. Розповіді теж були різні. Деякі чоловіки проявили невластиве для них хвилювання і передавали свої відчуття як могли. Ось невелика цитата одного з хлопців: "Плоти не вибирають, вони пливають до нас самі. І мені цей пліт до душі, тому що він дуже символічний, хоча на вигляд - дуже просто. Має сакральний сенс - квадратний, в

середині круг. Це символізує помістя і родючість, тому, як ви бачите, він з сегментів полягає і кожен сегмент - це якась рослина, корисна дуже для здоров'я. І вінок кругленький як сонечко і його проміннячко, і дуже родючий, тому що це не просто сонечко, а живе сонечко з колосків..." Тільки на цьому обряді утворилося декілька пар. Як говорили чоловіки: "В обряді розумієш важливі для себе речі". Сила відчуттів значно збільшується. На фото, зроблені в цей час, видно енергетичні кулі. Завершився обряд поверненням плотів дівчатам і всі дружно відправилися запускати їх в море.

Спілкувалися, співали пісні до пізньої ночі.

Четвертий день почався з душевних бесід і не менш душевних ігор... День Ведруссії: учасники одягали ведруські костюми. Тут дуже розкрилися дівчата: по зовнішньому вбранні можна було побачити майстриню не тільки зовні, але і її внутрішній світ. Хлопці теж прагнули не відставати, і хоча, наприклад, сорочки вони самі не шили, але розповідали, як шукали одяг до душі, чому вибрали саме цю сорочку.

Організатори попросили вийти тих людей, хто або знайшов свою половинку, або ж намітився серйозний кандидат в половинки, з яким далі пізнаватимуть один одного, в процесі чого і визначиться кінцевий результат. Вийшла близько половини присутніх! Огого! І це при тому, що було видно, що багато людей просто посоромилися заявити про свої відчуття відкрито.

Так, у шлюбних зльотів велике майбутнє. Не минула доля і організаторів зльоту.

Далі попросили вийти вже пари, що ясно визначилися, зважилися вийти більше дванадцяти пар. Поки дані пари розучували обрядовий хоровод "Царковку", решта учасників пішла на пляж і виражала свою душу через творчість на піску: хто створював прекрасну черепаху, хто проект родового помістя.

В обід пройшло урочисте закриття зльоту. Пари, що створилися, танцювали розучений хоровод. Хоровод був чарівним як за красою, так і у відчуттях.

Люди поступово почали роз'їжджатися. Багато пар відчували взаємну симпатію. Для них дія зльоту в житті продовжується далі: списуватимуться, додзвонюватимуться, зустрічатимуться, приїжджатимуть в гості, будуть спільно створювати проект помістя, словом, пізнавати один одного в реальних ситуаціях і діях.

От так ось пройшла доленосна для багатьох учасників подія.

Стеценко Руслан,
w_forest@mail.ru

Фото із зльоту можна подивитися на сайті www.zku.org.ua у розділі "Фотогалерея".

Враження

Любов витала між нами...

Зліт в Криму очима організатора

Сьогодні можу точно сказати, що ведруссам, прагнучим до любові і створення, не перешкода ні холод, ні спартанський побут. Так було і на Кримському шлюбному зльоті, організатором якого мені пощастило бути.

Пощастило, тому що до того відчуття всеосяжної любові, яке пронизувало весь простір і час зльоту, ще додався відчуття гордості за те, що все вийшло.

Так, все вийшло! Перший день для учасників - це була спроба скласти свою думку про того, хто з них, що приїхали, найбільш симпатичний. Зважали на все: швидкоплинний погляд, привітний жест, добре слово. Чи це не твоя половинка? На другий день коло цих людей для кожного звужувався ще більше, почали виявлятися перші стійкі симпатії, для багатьох взаємні. І підтвердженням тому були ті, хто все частіше опинявся поряд

одним з одним - с к о р і ш е не випадково, ніж випадково! - прекрасні богині і гідні їх творці.

Позитивний, дуже позитивний момент: ми правильно зробили, коли попросили людей, які не

шукають половинку, з приводу заходу не заважати. Це не місце для прогулянок. Зайвих людей на зльоті практично не було. Це об'єднувало, підсилювало те поле, яке народжувала колективна думка. День від дня магнетизм зростає. На четвертий день він досяг апогею. Ті, хто не побачив на зльоті свою потенційну половинку, теж перебували в стані захвату любов'ю. Вона, жива енергія Любові, безумовно, витала між нами, вибираючи тих, кому призначено бути разом, щоб з'єднати їх руки і серця. Чи то в хороводі, чи то в грі, чи то просто за чашкою сподіваючись в процесі бесіди.

І третій день показав, що такі так - симпатії виникли, і пар намітилося немало.

Обслуговуючий персонал бази, відчувалося, перший час злегка позаочі над нами сміявся: приїхали "брачующієся" - оце дають! А потім дивилися на те, що відбувається і слухали з повагою, намагаючись зрозуміти, виникнути, як таке може бути: стільки народу - а ніяких ексцесів, конфліктів, ніякої випивки - а люди щасливі, веселяться!

Всі заготовлені хороводи, ігри, конкурси в ці 4 дні вмістити не вдалося - не вистачило часу!

Ми, організатори, раділи і одночасно мотали на вус, які "прокольчики" все ж таки мають місце. Перше: паперові сердечка з ім'ям і номером учасника (особливо їх поширило на нашому зльоті, оскільки було дуже легковажно) - це дуже непрактично. Вже на другий день у половини учасників їх не було. Краще мати бейджи.

Апаратура повинна бути перевіреною, і потрібна людина, яка відчуває себе в її обслуговуванні, як риба у воді. У нас з цим були проблеми - періодично звук мікрофону "провалювався".

Програма останнього дня, дня від'їзду, трішки

змастилася через те, що народ поспішав в зворотну дорогу - квитки були куплені у всіх на різний час. Але все одно, я чула з усіх боків: "Тільки увійшли у смак, а вже потрібно роз'їжджатися!"

Я випробувала гордість від того, що стільки в нашому русі чудових людей, тут в іграх розкривалися грані індивідуальностей.

Одним словом, я зрозуміла: у анастасіївців просто немає шансів не знайти свою половинку, тому що кращі люди тут. Далеко ходити не треба!

Напевно, немає нічого страшного в тому, що багато хто не визначився з вибором - у них з'явився шанс продовжити знайомство, адже обмінювалися ж адресами, телефонами. І мені дзвонили вже після зльоту з проханням дати координати деяких учасників.

Можу висловити таке напуття сором'язливим чоловікам: будьте сміливіше, за моєю інформацією багато симпатичних жінок чекали від вас першого кроку назустріч, але так і не дочекалися!

Можливо, будучи одним з організаторів зльоту, я неоективна в своїх оцінках, але - чесне слово! - крім того, що побутові умови могли б бути і краще, я не змогла знайти жодного серйозного промаху з нашого боку.

І ще гризуть злегка сумніви: чи не дуже насиченою була програма? Втім, ті, хто хотів поспілкуватися тісніше, мали можливість усамітнитися, пройтися по берегу, з'їздити на екскурсію і т.д.

І ще. Ми постаралися, щоб майбутні учасники підготували деякі домашні завдання. І правильно зробили! Зліт від цього тільки виграв.

Можливо, не варто було включати в програму дуже вже обрядові, я б навіть сказала ритуальні дійства. З енергією Любові жартувати не можна! Краще за них трішки наблизити до гри: вибір повинен бути вільним, якщо іскра виникла, вона повинна розгорітися в полум'я без втручання обрядів. Так мені здається.

Надія Бондарь, м. Запоріжжя, організатор зльоту, ведуча конкурсної програми.

"Було так цікаво спостерігати, як з дорослих дядьком і тіткою ви перетворювалися на молоденьких, по-юнацьки відкритих Ведруссів. З життєрадісними, по-дитячому іскристими очима. Коли ви грали, проходило зайве збентеження, коли ви сміялися, ви випромінювали стільки світла, стільки радості! Всі заходи проводити у вашій компанії було радісно і легко, ви підтримали наші з надією всі ідеї і допомогли утілити все в життя..

Цікаві речі розповідали мені учасники і глядачі хороводу, який я розучила із знов освіченими парами. Цей хоровод дійсно володіє магією зближення. Це відчули всі: і ті, хто був в хороводі, і ті, хто спостерігав його з боку".

Вероніка Гавріленок, м. Мінськ ведуча ігрової для хороводу програми.

"...На останній день пройшов конкурс ведруських костюмів і конкурс скульптур на піску. У першому

конкурсі перемогла дружба, а в другому - дві маленькі дівчинки і один дорослий чоловік. Після обіду відбулося урочисте закриття, на якому пари, що визначилися, танцювали обрядовий хоровод, направлений на зміцнення виниклих відчуттів. Коли люди почали роз'їжджатися ми всі дуже сумували, тому що встигли подружитися. Обіймам не було межі, одну маршрутку так розгойдали, що трохи не перевернули на бік.

Всі ми дуже змінилися за цей час, всі повірили в свої сили і визначилися в своїх бажаннях, які тут же почали матеріалізуватися, хтось почав малювати майбутнє родове помістя, хтось пообіцяв ніколи не розлучатися, і всі виїхали з відчуттям Щастя і цілісності. Думаю, що багато хто цього року створить міцні сім'ї. Хочеться сказати величезне Спасибі і висловити Подяку запорізьким анастасіївцям за те, що створили такий цікавий і ефективний зліт."

Молодцова Ганна, м. Київ.

"Перші дні у відчуттях пройшли просто: придивившись до дівчат, бачиш прояв людини в різних іграх, ситуаціях. На третій день зросли внутрішні відчуття, пішло сильне зближення людей один з одним, внутрішнє зближення, зближення душ. А останній день на відчуття взагалі був найсильніший. Коли увечері більшість учасників роз'їхалися, ми ще так чарівно пограли в інтуїтивні, тактильні ігри, ігри на внутрішні відчуття: на інтуїцію, створення мислеобразів, відчуття один одного. Всі стали такими рідними-рідненькими, просто не хотілося прощатися!! Коли увечері проводжали маршрут харків'ян - ніяк не могли розлучитися, всі з доброю душею обнімалися і бажали один одному прекрасних звершень.

Результативність зльоту величезна. Спасибі за продуманість програми всім організаторам. Даний зліт показав, що потрібно до зльоту істотно

готуватися, і від організаторів залежить, як пройде зліт - це буде звичайний розважальний захід, або ж це зліт рідних душ, сприяючих людям в пошуку і розпізнаванні своєї половинки.

Природно, чотири дні мало для зльоту. Перший і останній дні істотно випадають через приїзди-від'їзди.

На четвертий день тільки прокидаються сильні внутрішні відчуття, а вже необхідно роз'їжджатися по домівках.

Що можна сказати про учасників? Хто до зльоту готувався (внутрішньо) - той отримав результат, хто просто

приїхав без ясної мети і чіткого уявлення - такий був і підсумок. Проте, я думаю, без відчутного результату не від'їхав жоден. Під час зльоту переосмислюються багато моментів, приходять розуміння себе і людини, якої хочеш бачити поряд, позбуваєшся багатьох стереотипів, нав'язаних нам суспільством ще з дитячих років. Тут важко передати свої внутрішні зміни. На такому зльоті потрібно бути, потрібно зрозуміти головою і відчути душею. І навіть ті, хто на зльоті намітили симпатію, а потім в сумісному спілкуванні виявили, що це не їх половинка, і розлучилися, нарешті усвідомили, що раніше шукали свою половинку абсолютно за ефемерними критеріями. Пріоритети розставляються по-іншому. Гармонія в співтворчості розуму і відчуттів. Нарешті починаєш розуміти істинного себе.

Ще хочу відзначити важливість різнобічних ігор, в

яких можна проявити себе.

У кожної дівчини є своя родзинка, своя іскорка, кожна дівчина сильна в своїй сфері. Наприклад, в перші два дні зльоту одна дівчина з Харкова була вельми непримітна: одягнена непоказно, в іграх не брала активну участь. І тут на третій день вона вивішує на стіні ватман з образом-проектом свого майбутнього родового помістя. На зльоті це була єдина дівчина, яка вирішила себе виразити через продумування і планування родового помістя. Чоловіки підходили і зацікавлено розпитували цю Богиню, що і як позначено в проекті, навіщо служить та або інша деталь, чому саме ці дерева посаджені при вході, а ці - біля альтанки, а що там росте біля будинку. Дівчина ясно відповідала на всі питання і з вигляду звичайний малюнок поставав перед людьми реальним родовим помістям, який вабить гармонійністю, красою природи, в якому хочеться проводити час, жити, народжувати і виховувати дітей. Виникає бажання з дівчиною, яка зуміла на такому детальному рівні продумати і створити в думках прекрасне, разом в реальному житті облаштувати родові помістя і створювати в ньому Простір Любові.

Через півтора місяці я обдзвонив декілька людей із зльоту. Приємно дізнатися про те, що кількість половинок, що знайшли, ще більше збільшилася. Шлюбним зльотам БУТИ!

Жінка, яка прийшла на шлюбний зліт з двома дітьми, під час прощання сильно засмутилася і сказала, що дуже погано, що шлюбний зліт такий славний. Після таких зльотів не хочеться виходити заміж, хочеться ще брати і брати участь в таких прекрасних заходах, де рідняться душі і виникають відчуття дружньої любові між всіма людьми і навіть більше! На що їй відповіли, що не потрібно засмучуватися - попереду сімейні зльоти для пар. Зльоти, які будуть ще не менш хвилюють, світлі і прекрасні. Отже вперед, складати сімейні пари - і до зустрічі на сімейних зльотах!

Бути добру!"

Стеценко Руслан, м. Київ.

Міжнародний фестиваль Сонячних Бардів

21-23 липня 2006 року відбуватиметься міжнародний фестиваль Сонячних Бардів на базі поселення, що створюється в Кіровоградській області Олександрівського району в селі Ружичево (у 4 км від великого села Цвітне (рос. "Цветное").

Фестиваль відбуватиметься згідно традицій, закладених в м. Жовті Води.

Дорога.

Треба дістатися села Цвітне автобусом:
— з Кіровограда відправлення о 9-50 і 16-20 з нового автовокзалу (квитки у водія) і о 15-30 із старого автовокзалу.
— з Олександрівки відправлення о 5-30, 11-30, 17-

30 з автостанції.

— з повороту траси Олександрівка-Знам'янка о 5-45, 11-45, 17-45.

З села Цвітне до Ружичево 4 км пішки: 20 хв. селом і 30 хв. лісом.

Запрошуємо всіх бардів, друзів, однодумців.

Контактні телефони:

— у Кіровограді: 8-066-464-14-66 Володя.
— у Ружичевому: 8-066-2559389 Сергій (краще SMS).

Докладніше на сайті <http://www.etc.kr.ua/posele-nie>.

Шлюбний зліт під Києвом

З 2 по 10 вересня 2006 р. під Києвом проводиться шлюбний зліт. Зліт проводиться за сприяння ініціативної групи по створенню Рідної партії.

Мета шлюбного зльоту – допомогти кожній людині знайти свою другу половинку.

Прохання на зліт приїжджати тим, хто шукає свою другу половинку.

Програма шлюбного зльоту:

1 день
08.00-13.30 заїзд, реєстрація і розміщення учасників
13.30-14.30 обід
14.30-16.30 урочисте відкриття зльоту, міні-концертна програма
16.30-18.30 ігри і хороводи, спрямовані для візуального знайомства
18.30-19.30 вечеря
19.30-21.30 конкурси, фізичні ігри, спрямовані на невимішене знайомство, струмочок після 21.30 багаття знайомств, вільне спілкування.

2 день

09.00-10.00 сніданок
10.00-13.30 веселі активні фізичні ігри для хлопців, де вони показують свою фізичну силу, спритність, тямущість і уміння працювати в команді (боротьба з подушками, коні)
13.30-14.30 обід
14.30-16.30 представлення учасників. Охочі розповідають про себе, співають пісні, танцюють, словом представляють себе, хто як хоче
18.30-19.30 вечеря
19.30-21.30 фізичні ігри: гнучкість, грація, спритність

(хлопці з дівчатами)
після 21.30 танцюємо, знайомимося, запрошуємо один одного на танець.

3 день

09.00-10.00 сніданок
10.00-12.00 спільні ігри, в яких учасники проявляють себе з різних боків
12.00-13.30 ігри і конкурси біля річки на швидкість, загартованість
13.30-14.30 обід
14.30-16.30 представлення учасників. Розповідь про себе у вільній формі
18.30-19.30 вечеря
19.30-21.30 різні ігри, конкурси, водимо хороводи після 21.30 багаття знайомств, вільне спілкування, слухаємо бардів, співаємо пісні.

4 день

09.00-10.00 сніданок
10.00-11.30 командні ігри і конкурси. Створюються команди з вподобаних один одному людей для спільного вирішення поставленого завдання (створення плану суспільного центру, малювання на ватмані і на асфальті картин з життя в родовому помісті). Паралельно з цим решта учасників грає в різні ігри
11.30-13.30 в міру вирішення завдань команди представляють плоди своєї спільної творчості
13.30-14.30 обід

14.30-16.30 представлення учасників. Розповідь про себе у вільній формі

18.30-19.30 вечеря

19.30-21.30 інтелектуальні колективні ігри (написати вірш, переписати пісню, відгадати загадку по міміці учасників)

після 21.30 танцюємо, знайомимося, запрошуємо один одного на танець.

5 день

День домашніх заготовівель.

09.00-10.00 сніданок

10.00-13.30 представлення вбрання. Люди показують, хто що уміє

13.30-14.30 обід

14.30-16.30 виставка-ярмарок. Учасники виставляють свої вироби, вишивку, мережива, картини, макраме, вироби з дерева і інших матеріалів та інші плоди своєї домашньої творчості

18.30-19.30 вечеря

19.30-21.30 парні (чоловік і жінка) рухомі ігри, ігри на кмітливість, розуміння один одного

після 21.30 багаття, вільне спілкування.

6 день

09.00-10.00 сніданок

10.00-11.30 ігри на тактильні відчуття, інтуїцію (танці із закритими очима, струмочок та ін.)

13.30-14.30 обід

14.30-16.30 виступ учасників на тему: "Що я готовий зробити для своєї половинки, як я бачу сумісне життя"

Зразки запитань:

— чи буду я мінятися, змінювати свої риси характеру

— чи готовий я на переїзд

— родові помістя можна починати облаштовувати одному, або необхідно його облаштовувати тільки разом? Чому так

— як скоро ви збираєтеся переїхати в родові помістя

— які реальні кроки я вже зробив на шляху облаштування родового помістя

— економіка в родовому помісті, як планується отримувати дохід, чи буде чоловік або дружина ходити на роботу

— як я бачу дозвілля в родовому помісті

18.30-19.30 вечеря

19.30-21.30 пускання плотів. Дівчата заходять вище за течією і пускають плоти. Хлопці виловлюють плоти, розповідають свої відчуття, відгадують богиню-творця плоту

після 21.30 хороводи в парах.

7 день

09.00-10.00 сніданок

10.00-13.30 парні ігри. Чоловік вибирає вподобану жінку і пропонує їй спільно намалювати проект родового помістя. Жінки аналогічно.

Паралельно з цим решта учасників грає в ігри, що розкривають внутрішні якості людини

13.30-14.30 обід

14.30-18.30 проекти родових помість вивішуються біля ідальні. Люди підходять до проектів родових помість, ставлять питання щодо значення елементів в проекті. Пара спільно відповідає на питання. Прислухається до можливих недоліків. Показує, наскільки проект продуманий і як чудово житиме в такому родовому помісті

18.30-19.30 вечеря

19.30-21.30 практичні ігри на знання рослин, взаємозв'язки їх один з одним, тварини в помісті після 21.30 романтичні та мелодійні танці.

8 день

09.00-10.00 сніданок

10.00-11.30 парні ігри, що спрямовують думку двох людей на створення свята, день в помісті, наші діти.

13.30-14.30 обід

14.30-16.30 виступи учасників. Виражаємо свої думки, передаємо відчуття.

18.30-19.30 вечеря

19.30-21.00 багаття Дружби і Любові після 21.00 фінальні хороводи пар, що склалися, урочисте закриття зльоту.

9 день (день від'їзду)

09.00-10.00 сніданок

10.00-11.30 ігри на внутрішнє розпізнання, інтуїтивні рішення, на створення мислеобразів

13.30-14.30 обід

14.30-18.30 ігри на відчуття один одного, ігри на розуміння одне одного з півслова, поступовий від'їзд учасників

18.30-19.30 вечеря

після 19.30 учасники, що залишилися, спілкуються біля великого багаття, радіють життя, обмінюються частинками Любові і Щастя, веселяться душею.

Необхідно заздалегідь записатися на зліт.

Записатися можна за телефонами: 8(096) 336-46-82 (Світлана), 8-050-968-02-09 (Тетяна), а також по e-mail: reg@ridnapartiya.org.ua.

Оплата проводиться в перший день (мешкання, харчування і орг.внесок) та складає 420 грн.

Харчування триразове вегетаріанське. Щодня - салати з сирих овочів, фрукти.

Мешкання в облаштованих корпусах зі всіма зручностями (централізоване водопостачання, гаряча вода, туалет, умивальник, загальні кімнати для відпочинку і чаювання). Облаштовані кімнати для ночовки. На території табору відпочинку є спортмайданчики, концертний майданчик, актовий зал, місця для загальних зборів, зелені альтанки і безліч зелених насаджень.

Заїзд 2 вересня.

Місце проведення:

Табір відпочинку "Ясний", селище Козін, Київська область, Обухівський район.

Табір знаходиться в лісі на околиці села, за 10 хв. пішки є річка.

Як добиратися з Києва:

Метро "Видубичі", вихід з метро на автостанцію. На платформі № 11 сідає в маршрут № 314 (до села Рудики) і їдете до табору відпочинку "Ясний". Вартість проїзду 3,5 грн. (їхати 30 хв.).

Курси Академії родових помість

З 11 по 19 вересня 2006 р. неподалік Києва Всеукраїнська громадська організація "Академія родових помість" проводить курси Академії родових помість на тему "Облаштування родового помістя і спосіб життя в ньому".

Мета курсів – отримання і обмін інформацією, що сприятиме облаштуванню свого родового помістя. Курси проводитимуться за сприяння Інформаційно-аналітичного центру "Дзвенячі кедри України" (ІАЦ ЗКУ).

Теми занять і їх короткий зміст:

1. Рослини:

1.1. Посадка рослин (Сергій Гуменюк, помістя у Молдові):

— Розмноження рослин. Особливості насінневого і

вегетативного розмноження. Імунітет рослин. Врахування при роботі з рослинами фаз місяця.

— Планування помістя, грамотне розміщення посадок і будов.

— Практична інформація по посадці дерев,

пересадці сіянців з лісу. Розмноження хвойних. Розведення кедрів.

1.2. Польові екскурсії. Вивчення деяких видів рослин в природі. Збір і монтування гербарію (Дмитро Шевченко, канд.б.н., Національний ботанічний сад ім. Гришка).

1.3. Лікарські рослини (властивості трав, їх збір і зберігання, приготування відварів від хвороб). (Оксана Болтушкіна, помістя в Черкаській обл.).

1.4. Рослини і рослинні співтовариства (показ рослин (зовнішній вигляд), які ростуть і можуть рости в регіонах України, поєднання цих рослин - екскурсія в Національний ботанічний сад).

2. Домашні пологи:

2.1. Екологія усвідомленого батьківства (Олена Вікторівна Орловська, дитячий педіатр по проведенню домашніх пологів).

– Підготовка до домашніх пологів: психоемоційна, фізіологічна (природна дія нашого організму в період пологів) і фізична підготовка пологів.

– Біомеханізм пологів (поведінка під час пологів).

– Догляд за дитиною: період новонародженості (годування, купання, догляд за шкірою, слизовою, за пуповиною і пупковою ранкою).

2.2. Практичний досвід народження дитини вдома (Письмак Олена, помістя в х. Буда, Черкаська обл.).

3. Землекористування:

3.1. Практичний досвід застосування симбіозу рослин на городі (Оксана Болтушкіна)

3.2. Вирощування продуктів харчування у гармонії з родовим простором (досвід нічого-нероблення, рівновага в природі). Валентина Іванівна Ляшенко, м. Нікополь.

4. Концепція розвитку родового помістя (академік Медиков Віктор Якович - Президент Академії розвитку родових помість в Росії; помістя в поселенні "Рідне" Володимирської області, Росія).

5. Юридичні питання щодо родового помістя (Вячеслав Богданов, помістя в Одеській області).

5.1. Як отримати землю для облаштування родового помістя і створення родового поселення за діючим законодавством України. Можливі варіанти і шляхи створення родових поселень.

5.2. Огляд деяких юридичних питань, які можуть виникнути при облаштуванні свого родового помістя і відповіді на них (що можна робити на ділянці згідно з законодавством України; у яких випадках можуть вилучити землю; питання реєстрації народження дитини, народженої вдома, тощо).

6. Практичне застосування принципу "золотого перетину" при проектуванні земельних ділянок і будівництві будинків (академік Черняєв Анатолій Федорович, м. Москва).

7. Досвід будівництва саманового будинку (Юрій Фадєєв, помістя в поселенні "Рідне", с. Юрївка Київської області).

8. Будівництво будинків з природних матеріалів (екскурсія в музей просто неба в Пироговому, де зібрані хати з усієї України, які було побудовано, починаючи з XIII століття).

9. Побут в помісті (Оксана Болтушкіна):

9.1. Приготування смачної вегетаріанської їжі.

9.2. Створення затишку в будинку (стелити ліжко незвичайне, гармонізація простору).

9.3. Використання природних миючих засобів.

10. Бізнес-план родового помістя (Олександр Геков, м. Полтава).

11. Ремесла в помісті (практичні заняття).

11.1. Розкрій і вишивка (Тетяна Шишкіна, помістя в х. Буда, Черкаська обл.).

12. Створення родового поселення (досвід спілкування з місцевим населенням і місцевою владою) (Оксана Болтушкіна).

13. Поїздка у родові поселення "Родное" (с. Юрївка Київської обл.). Спілкування із сусідами: як створювалося поселення (на що варто звернути увагу), що вже зроблено (корисні поради), життя в поселенні.

14. Філософія життя (короткий огляд цього курсу, у складі якого розглядаються також теми "Екологія людини" і "Еніологія"). (Олександр Геков, м. Полтава.)

15. Розповсюдження ідеї про родові помістя в суспільстві (через друкарські ЗМІ, телебачення, радіо, держ. органи). (Тетяна Шевченко, с. Козин)

16. Перегляд відеофільмів з існуючих родових поселень, пов'язаних з облаштуванням родового помістя.

Програма курсів доповнюватиметься і розширюватиметься.

Після закінчення курсів усім слухачам видаються дипломи Академії родових помість (не державного зразка).

Попередній запис бажаючих пройти навчання в Академії родових помість обов'язковий і проводиться до 15 серпня.

Записатися можна за телефонами: 8(096) 336-46-82 (Світлана), 8-050-968-02-09 (Тетяна), а також по e-mail: regacad@zku.org.ua.

Оплата навчання проводиться безпосередньо перед початком навчальних занять. Орієнтовна вартість навчання - 950 грн. Для місцевих жителів (без проживання) - 680 грн. Заняття відбуватимуться щодня з 9-00 до 18-00. Спілкування з викладачами та слухачами - цілодобове. Діти з 9 до 14 років можуть відвідувати заняття зі своїми батьками безкоштовно (оплачується тільки проживання та харчування - 470 грн).

Харчування триразове вегетаріанське. Щодня - салати з сирих овочів, фрукти.

Мешкання в облаштованих корпусах зі всіма зручностями (централізоване водопостачання, гаряча вода, туалет, умивальник, загальні кімнати для відпочинку і чаювання). Облаштовані кімнати для ночовки. На території табору відпочинку є спортмайданчики, концертний майданчик, актовий зал, місця для загальних зборів, зелені альтанки і безліч зелених насаджень.

Заїзд 10 вересня (можна приїжджати з ранку до вечора). Перше заняття - 11 вересня о 9 годині.

Запрошуємо людей, які можуть поділитися практичним досвідом, пов'язаним з облаштуванням родового помістя виступити на курсах Академії.

Наприклад, формування відносин в колективі, колективне вирішення важливих питань (віче в родовому поселенні), організація і проведення колективних свят, автономне енергозабезпечення, водопостачання, утилізація відходів, створення родового поселення, всілякі ремесла і реалізація виробів, виготовлених у своєму помісті, сільський і зелений туризм. Можете запропонувати свої теми, які будуть цікаві, на вашу думку, всім.

Контакти щодо організації проведення курсів Академії родових помість: 8-050-968-02-09 (Тетяна); 8-050-342-30-32 (Вячеслав).

E-mail: academiya@zku.org.ua.

Жива кімната

Сьогодні ми живемо в світі кліше, і більшість звичних кліше невірні. Вважається, наприклад, що мертві не говорять. Це - нісенітниця. Не говорять живі. Мертвим нічого не страшно, а ось живим... І я - не виняток. Сьогодні я боюся сказати, що я дізналася, бо мене можуть не зрозуміти деякі люди, а ось якщо я померу, тоді боятися вже нічого.

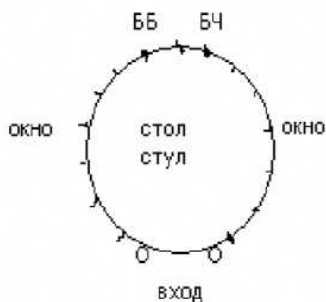
Завжди і всім потрібні факти, докази. Але хто знає, де кінчається мудрець і починається дурість і навпаки? І поки все і вся обговорюється, вишукуючи докази і контраргументи, життя продовжується в різних його проявах. І виникає запитання: "Що корисного робиш ти для інших? Що потрібного робиш для людства?". Звертаєшся до Бога, до свого понад "Я", і вже у стані чи то медитації, чи то протрації починаєш відчувати, чути; іноді у вигляді картинок з'являється відповідь, яка, мабуть, чекає на нас десь в космосі вже давно. І одразу відчуття благості, легкості; з'являється бажання поділитися з ким-небудь. І розумієш, що ось ВОНО - людське і божественне - зближується, зіллюється в єдине і... Неймовірний синтез. Відчуття - всеосяжне, животворне бере гору над розсудливістю і... світ стає зрозумілішим.

Творець завжди щедрий у своїх дарах, які цінніші, ніж наші уявлення про подарунок. То, чим ми одаровуємо одне одного, є ні що інше, як подарунок - однокленка. А подарунок згори - це ЦОСЬ, що, може, і слова не знайдеш, щоб назву дати йому. Ну, наприклад, ЖИВА КІМНАТА для медитації, де ти зможеш бути ближче до Бога, спілкуватися без посередників, чути і бути почутим, зможеш отримати відповіді на багато важливих для тебе запитань. Ви будете там тільки удвох - ТИ і БОГ, і енергетика цієї кімнати, жива енергетика, сприятиме цьому.

І таку кімнату може виростити кожна людина, було б бажання. Це дуже просто, як і все божественне. Спочатку потрібно "відчути" місце, де Вона Буде. Кімната - колоподібна, розмір - "кожному своє". Коло має бути окреслене дерев'яним "кроком" (це замість циркуля

)
Розмір "кроку" залежатиме від діаметра кола. "Більше - менше" залежить від того, які дерева висаджуватимете. Об'єм кімнати визначить кількість животворної енергії.

По колу висаджуються дерева (див. мал.2): біля входу обов'язково дві осики, на протилежному боці, навпроти, дві берези - білоствольна і з чорним стовбуром. Древа висаджуються дуже близько одне до одного, бо, підрастаючи, стовбури щільно прилягатимуть один до одного, немов би утворюючи єдине ціле. Коренева система теж з'єднається, у міру розростання. Потрібно врахувати, що дерева повинні бути сумісними. Від того, наскільки близько будуть висаджені саджанці, залежить час утворення загальної стіни, тобто, чим рідше, тим більше часу пройде, поки стовбури з'єднаються. Потрібно подумати і про висоту, про вікна (або віконця). Це дуже просто: припустимо, що кімната буде заввишки 2,5м. Потрібно розрахувати, на якій висоті буде вікно, зробити "петлю", тобто, зв'язати дерева і між ними

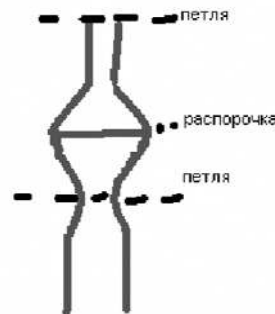

поставити "розпірка", дерев'яну. І, взагалі, - ніякого металу, навіть якщо з'явиться необхідність у цвяхах - вони повинні бути дерев'яними (окрім осики).

Нижню поросль на деревах по внутрішньому колу не обрізати, бо з часом вона переплететься і самознищиться, тобто буде немов підлога у квартирі.

З часом "розпірка" з вікна забереться, бо стовбури будуть уже з вигином.

Коли дерева досягнуть висоти, достатньої для стелі, то верхні гіляки, по внутрішньому колу, потрібно спрямувати на переплетіння. З часом, гілля буде товстим, довгим, і можна буде продовжувати створювати фігуру кімнати, тобто кінці піднімати вгору. Це не настільки важко, як може спочатку здатися.

Потрібно пам'ятати, що це Кімната-Думка, вона сама вам допомагатиме формувати себе. Творення цієї кімнати буде обопільне. Пам'ятати потрібно твердо: чистими думками твориться божественне і лише чистими. Ви самі створите святе місце.

Як тільки визначили коло, вже потрібно в думках уявити кінцівку "роботи", результат, ШАНУВАТИ ЦЕ МІСЦЕ.

Ніхто і уявити не може, що дитина у церкві гратиме в м'яч або в схованки, так от - ця кімната за значимістю повинна рівнятися храму, а отже, про це не варто забувати. Ростити цю кімнату потрібно так само, як свого коханого, довгожданного первістка - сина. І з моменту, як Вона Почала Бути, в центрі поставте дерев'яний стільчик або табурет і хай місце це відчуває вашу енергетику, знайомиться з вами. Можете вже починати зрошувати свій (кімната + ви) енергетичний Лотос. Посидьте, подумайте, помрійте, порадійте. Коли хочеться помедитувати та і взагалі - бути усередині приміщення - це повинна бути людина одна, і лише наодинці з Богом. Як і б "зручності" не проводилися б у ЖИВІЙ КІМНАТІ - матеріал повинен бути натуральним. Наприклад, має пройти час, поки стеля або стіни будуть без щілин, а щоб не було протягу, можна натягнути брезент або яку-небудь плащову матерію, але обов'язково з натурального волокна. У центрі можна встановити стіл або підставку для свічки. Свічка повинна бути тільки з воску, свічник - дерев'яний (але не з осики).

ЖИВА КІМНАТА - це храм душі, вітвар, де діє програма Бог-Людина в єдиному благодатному енергетичному полі.

Я побачила таку кімнату, і кожен зможе її уявити собі реально. Якщо виразити вигляд кімнати метафорично, то це як багато свічок, що горять біля образів у церкві, або як нитки енергії, що струнко переплітаються і йдуть вгору.

І знову хочу повернутися до "доказів". Всі ми дихаємо повітрям. Чи видиме воно? На жаль, ...але воно є і воно буде, навіть якщо людина мертва. Це факт. А радіація? Ми можемо тільки відчувати її "плоди" дії залежно від "правильності" її використання. І вона все одно є. І це факт. Можна навести ще багато прикладів.

Так от: прислухайтеся, люди добрі, до себе, до частинки Бога, що є в кожній людині. Вона не мовчить, через неї можна багато чого почути. Тільки потрібно повірити у собі почутому, а далі, дивися, і побачиш. І це можна перевірити. Це не ілюзіон фокусника. Так з нами говорять Бог, Сили Світла і

Любові. Я упевнена, що думка - подарунок ЖИВА КІМНАТА - вона може бути перевірена. Виросити її можна, вона вже є в просторі, а завдяки чистим думкам і діям ВОНА - кімната ця, поверне вам - нам віру в мудрість людського інтелекту, його здатність знайти вихід з найскрутніших становищ, а благодатна енергія, що випромінюється деревами, що ростуть вгору, розповсюджуватиметься на вашу садибу, простір навколо.

А цю частину викладу я передаю тим людям, що вирішили відродити свій рід у родовому помісті, побудувати простір любові у своїй малій Батьківщині. Якщо у вас вже є діти, які проникнуться бажанням вирощування ЖИВОЇ КІМНАТИ і захочуть виростити свою кімнату, - будьте наставниками і помічниками. Це - божественне бажання Божественного творіння, Божественного чарівництва. Дозвольте їм вибрати своє місце на вашому родовому гектарі землі. Якщо ЖИВУ КІМНАТУ - родову - висадитимете всією сім'єю, то своєю дитина нехай сама

посадить. І буде господарем і другом свого творіння.

Ось народився ще один маленький володар. Тут вже ваша допомога буде дуже необхідна. Як тільки дитина почне ходити, зможе самостійність виявляти - допоможіть і їй виростити свою живу кімнату. Малюк сам вам вкаже місце і своїми рученятами хай посадить насіння дерев. А на той час, як вони проростуть і будуть вже маленькими деревцями, дитина ваша вже буде величезною і з усім іншим впорається самотужки. Цей маленький володар буде настільки чистий в думках, що його дерева зможуть у зростанні з часом наздогнати і переганяти своїх друзів-рослин в помісті.

Ось і увявіть той час, коли ЖИВІ ХРАМИ по всій землі очищатимуть не тільки простір, не тільки нам допомагатимуть у нашому житті, але і даруватимуть енергію Любові Матінці-Землі.

Ганна Кисельова
25.05.06 р. 0 г. 30 хв.

Будівництво будинку

Розрахунок схилу даху

ЩОБ ЛІТОМ – ПРОХОЛОДНО, ЩОБ ВЗИМКУ – ТЕПЛО, ЩОБ ЗАВЖДИ БЕЗКОШТОВНО

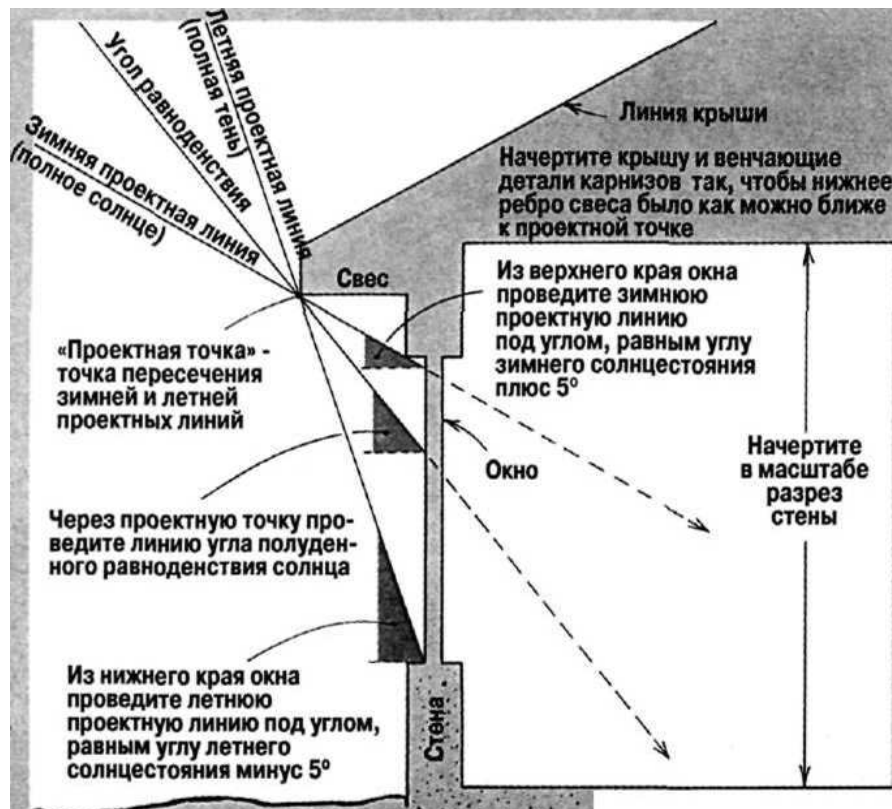
У помірно холодному кліматі за добре спроектованих схилів дахи через вікна на південному боці взимку опівдні проходить максимум сонячного світла, а влітку забезпечується максимальна тінь,

Багато чинників впливає на кількість світла, що поступає через вікна: від ширини карнизної дошки до розміру стропил, які ви застосуєте. Проектування схилу даху краще починати з визначення кутів положення сонця в місці спорудження будинку. Ці кути можна використувати при проектуванні в інчаючих карнизів і деталей схилів на виконаному в масштабі перетину стіни.

Визначальні два кути - кут зимового (сонце перебуває в найнижній точці небосхилу) і кут літнього (сонце займає найвище положення) сонцестояння. Точне кутове положення сонця на потрібній широті і в потрібний час можна знайти в довідниках. Але є і доступне запам'ятовуванню правило: опівдні 21 грудня кут зимового сонцестояння дорівнює 67° мінус широта. 21 червня кут літнього сонцестояння дорівнює 47° плюс кут, визначений для 21 грудня. Наприклад, для будинку, що розташований на широті

36° , 21 грудня кут зимового сонцестояння буде 31° , а 21 червня кут літнього сонцестояння буде 78° . Знаючи ці кути, можна проектувати схил.

Проектування схилів даху

Тут наведено етапи проектування схилу даху для помірно холодного клімату. Починайте з визначення кутів положення сонця 21 грудня, 21 червня і кутів весняного і осіннього рівнодення (вони однакові) на вашій широті. Після знаходження "проектної точки" схилу можна накреслити дах і вінчаючі деталі карнизів.

Рекомендуємо літню проектну лінію проводити під кутом до горизонталі на 5° меншим, ніж значення кута

літнього сонцестояння. Її проводять з нижнього краю вікна. Зимову проектну лінію рекомендується проводити під кутом на 5° більшим, ніж кут зимового сонцестояння. Ця лінія виходить з верхнього краю вікна. Ідеальна ширина схилу виходить, якщо він виступає до точки перетину двох проектних ліній ("проектна точка").

Облаштування родового помістя за допомогою кредиту і підприємницької діяльності: на благо або на шкоду?

При отриманні земельної ділянки (родового помістя) у власність у багатьох виникне бажання її облаштувати або зайнятися підприємницькою або іншою діяльністю з метою подальшого облаштування родового помістя. Під облаштуванням мається на увазі будівництво будинку, наявність в господарстві речей, пристосувань, які "полегшують" людині життя і працю, а також все те, що кожен бачить для облаштування свого родового помістя.

Але для цього потрібні гроші. Та де їх взяти, ще й в такій кількості, щоб вистачило, в першу чергу, на будівництво будинку?

Ось тут до нас приходять на "допомогу" кредит, тобто нам позичають певну суму грошей, наприклад, для будівництва будинку, яку ми повинні повернути через деякий час. Таким чином, узявши гроші в кредит, ми одразу ж зможемо побудувати будинок, а через деякий час ми їх повернемо. Тобто, кредит нам допоміг в облаштуванні родового помістя, отже, можна сміливо радити своїм знайомим і родичам, як можливо побудувати будинок в родовому помісті, не маючи для цього великих грошей.

У принципі - це так, але тільки в тому випадку, якщо кредит безвідсотковий, без застави майна і який видається на тривалий термін (більше 10-20 років).

Проте насправді кредити видаються під відсотки, тобто, крім повернення позичених грошей, ми ще повинні заплатити певну суму за використання кредиту. Але і це ще не все. Кредиторів, який позичає нам гроші, потрібні гарантії того, що ми з цими грошми "нікуди не втечемо" або "їх не прогуляємо". Тому, як правило, кредити надаються під заставу рухомого або нерухомого майна. Нерухомим майном є земельна ділянка, будинок, квартира які пов'язані із земельною ділянкою, а також права на них.

Застава - це засіб забезпечення виконання Договору (зобов'язання), через який кредитор (особа, яка надала нам гроші) має право у разі невиконання боржником (особою, яка гроші позичила) забезпеченого заставою Договору (зобов'язання) отримати задоволення з вартості закладеного майна переважно перед іншими кредиторами.

Іншими словами, у випадку якщо хтось узяв гроші в кредит під заставу майна і не повернув їх вчасно, то кредитор має законне право забрати або продати ваше майно, що перебуває під заставою, внаслідок чого вам повернуть гроші за це майно, з вирахуванням суми грошей на погашення кредиту, оплати штрафу і всіляких витрат третіх осіб, і ви опинитесь в положенні "старої у розбитого корита".

Для того, щоб люди брали кредити (бо ті, що дають кредит отримують чималі прибутки за наш рахунок), їх "ушляхетнюють" під такі кредити, де ми ніби й нічим не ризикуємо.

Розповім про тих, з якими "знайомий" особисто.

Це такі кредити, де дуже "низький" відсоток за користування ним. Відсоток, у числовому вираженні, дійсно низький, але є обмовка, що сума кредиту видається з урахуванням індексу інфляції і, буває, ще з урахуванням ще чогось. З приводу індексу інфляції можу з упевненістю сказати, що в кінцевому результаті відсоток за користування кредитом, в реальності, може подвоюватися або потроюватися. (Приклад, за моє навчання в університеті доводилося платити у 1996 р. 1200 грн. за семестр (потрібно було сплачувати з урахуванням індексу інфляції і за нульової відсоткової ставки). За 5 років ця сума зросла до 2700 грн. за семестр, і це за той час, коли економіка України вже більш-менш стояла "міцно на ногах" (з періоду введення гривні в грошовий обіг).

Замість індексу інфляція можуть застосовуватися інші величини, умови, які в кінцевому результаті призводять до збільшення відсоткової ставки.

Так само пропонують кредити під заставу будівництва будинку, квартири і тощо. Будинок переходить у вашу власність, коли ви сплатите весь кредит. Тобто, ви не ризикуєте землею, а ризикуєте поки що не вашим будинком. Але у випадку, якщо ви не змогли сплатити кредит, то можливий перехід власності на будинок кредиторів або можливий його публічний продаж, внаслідок чого вам повернуть гроші за цей будинок, з вирахуванням суми на погашення кредиту, оплати штрафу і всіляких витрат третіх осіб. Будинок перейде у власність інших осіб і, окрім цього, згідно статті 120 Земельного кодексу України, під час переходу права власності на будинок право власності на земельну ділянку (родове помістя) може перейти на підставі цивільно-правового договору. У кінцевому результаті вас або "примусять" продати землю або на вашій землі з'являться непрохані сусіди, яким ви зобов'язані будете надати земельні сервітути (наприклад, право проходу, проїзду до будинку, проведення і експлуатації лінії електропередачі, зв'язку, трубопроводів і багато чого іншого).

До того ж, є ще дуже багато моментів, прийомів, нюансів і при укладенні самого договору про надання кредиту (і не обов'язково під заставу майна), в якому не кожен юрист зможе розібратися: чим ви ризикуєте і які реальні витрати ви дійсно понесете.

Можливий також кредит під заставу не тільки земельної ділянки, але і під заставу багаторічних насаджень, нерухомого майна, яке пов'язане із земельною ділянкою, а також інше майно і права на них (навіть на ті права, які можуть виникнути в майбутньому).

Прочитавши таке, багато хто подумав, чому на Заході все життя європейців, а також американців облаштовується практично за рахунок кредитів. Дійсно, вони беруть в кредит житло, машину, землю, побутову техніку, апаратуру, а за це повинні все життя працювати і бояться, щоб їх не звільнили з роботи.

Кредит придуманий для того, щоб людину поставити у фінансову залежність, щоб його думка працювала тільки в одному напрямі: як заробити гроші, гроші, і гроші. Людина стає рабом грошей через постійний страх втратити роботу і, як наслідок, все те, що в кредит придбане. У нього розвиваються психічні і душевні захворювання (розвинені країни займають перше місце по цих захворюваннях).

Хотілося б детальніше розглянути питання про надання кредиту під заставу земельної ділянки, адже багато хто з нас захоче узяти кредит під заставу землі (родового помістя) з упевненістю про те, що його рідна земля і прогадує і допоможе повернути позичені гроші (наприклад, вирощування і продаж сільськогосподарської продукції, і т.п.).

Дійсно, родове помістя допоможе людині. Але до чого це приведе.

Узявши кредит під заставу земельної ділянки (родового помістя), людина спрямує всі свої сили, енергію, думки на заробляння грошей в родовому помісті, а не на створення Любові простору. У такої людини переважатимуть енергія "грошей" і енергія "страху" (не встигнути вчасно заплатити гроші за кредит і, як наслідок, втратити своє родове помістя). Навіть якщо людина намагатиметься все зробити з любов'ю, радістю і поверне позичені гроші - то не створиться Любові простір, бо будь-яка людина може прийняти і, відповідно, відобразити у навколишній простір стільки любові, скільки вона здатна. Але в тої людини переважатимуть інші енергії, а не енергія

Любові. Це, можливо, і є прийом темних сил.

Але і це ще не все, якщо врахувати те, що родові помістя - земля, є живою. Недаремно говорили на Русі - "матінка Земля". Навіть дідусь Анастасії говорить про сенс слова "Родина" (місце, де людина народилася і виросла в Любові просторі) - Род і На (мати).

Тоді виходить, що ми усвідомлено будемо залагоджувати свою землю-матінку заради отримання кредиту. І в цьому випадку не має значення заради якої благої мети, але тим самим ми заподіємо біль своїй землі-ненці, засумнівавшись в тому, що вона зможе сама зробити нас щасливими.

Думаючи про це, мені пригадується рабовласницький лад, коли люди могли закласти у той час не тільки майно (речі), але і рабів і навіть своїх близьких родичів. Подумайте самі, наскільки було б неприємно і боляче вашій люблячій матері, якби вона знала, що ви позичили гроші, навіть для її ж блага, але натомість довелося закласти її, і у випадку, якщо ви не повернете вчасно всю суму грошей - вона буде чиєюсь рабинею.

Люди не ставтеся до родового помістя (матінки-землі) як до речі, яку можна продати, закласти, адже Земля теж має почуття і вона хоче, щоб до неї ставилися як до улюбленої матінки.

"Миллионы пар рук человеческих с любовью прикоснулись к земле. Именно руками своими, не механизмами разными. Россияне трогали ласково землю на своих маленьких дачных участочках. И она чувствовала. Чувствовала земля прикосновения каждой руки в отдельности. Земля хоть и большая, но очень-очень чувствительная. И нашла в себе силы Земля, чтобы ещё продержаться." (стор. 21, кн. 5 "Кто же мы?" В. Мегре).

Але це не означає, що варто відмовлятися від будь-якої фінансової допомоги. Якщо ви вирішили узяти певну суму у вигляді кредиту, суди, позики, гранта або іншої гуманітарно-фінансової допомоги, то на спочатку переконаєтеся, що ви нічим і ніким не ризикуєте. Наприклад, кредит, що надається вам, безвідсотковий, і не тільки в числовому вираженні, або з мінімальною процентною ставкою (не більше 3-5%), довгостроковий (більше 10-20 років), без застави рухомого або нерухомого майна, а також варто проконсультуватися у незацікавленого юриста і економіста про всі можливі наслідки договору, що укладається, про надання кредиту, на наявність "підводних каменів" або інших хитрощів і нюансів в даному договорі.

Також хотілося зупинитися на такому моменті як підприємницька діяльність в родовому помісті. При отриманні земельної ділянки (родового помістя) у свою власність у багатьох виникне або вже виникло бажання зайнятися підприємницькою діяльністю. Хтось думає зайнятися в родовому помісті вирощуванням і продажем сільськогосподарської продукції, ремісництвом, виробництвом, не має значення яким, або ще чимось, що сприятиме процвітанню і багатству родових помість і родових поселень.

Анастасія говорить, що родові поселення стануть найпроцвітаючими і найбагатшими.

Але як висловлюється Анастасія про тих людей і про те, чим вони займаються, в родових помістях. Людина, що створює Любові простір в родовому помісті, з любов'ю і ніжністю турбується про все, що там росте. Те, що він не може з'їсти до наступного врожаю, у нього скуповують (надлишки) менеджери. Тобто, у людини думка не відволікається на такі речі, як виростити більший врожай, кому його продати, та ще й подорожче. Люди займаються ремісництвом - творчістю, улюбленою справою і результати своєї творчості, здебільшого, вони продають як сувеніри.

Людина займається тим, до чого лежить душа, від чого отримує задоволення і радість, а гроші є "побічним продуктом", на них думка навіть не затримується.

Усі думки людини, що живе в родовому помісті, спрямовані на створення Любові простору для своїх дітей, для радості. Про це навіть йдеться в розділах "Енергія Любови" (стор. 180 кн. 4 "Сотворение" В. Мегре), "По образу і подобию" (стор. 183 кн. 4 "Сотворение" В. Мегре).

Кожна людина має повну свободу і вільна вибирати, що створювати в родовому помісті: Любові простір або машину для заробляння грошей. До того ж, думки людини і енергія будуть спрямовані на підприємницьку діяльність і може трапитися так, що енергія "грошей" займе весь простір в родовому помісті. Але гроші - це не зло. Все залежить від того, як ними користатися і розпорядитися. Головне, щоб гроші не керували вами.

Але це не означає, що не варто займатися підприємницькою діяльністю. Можна, наприклад, орендувати невелику земельну ділянку в декількох кілометрах від родового поселення і там зайнятися виробничою або іншою діяльністю. Уявіть собі, якщо кожен в своєму родовому помісті займеться або виробництвом, або фермерством, або ще чим-небудь - який стоятиме від всього цього шум і запах довкола, яким буде зовнішній вигляд, не говорячи вже про відходи, тощо.

Анастасія також говорить, для того, щоб перейти на землю, спочатку потрібно очиститися. Але очиститися нам треба не тільки в думках, але у дія і у своєму способі життя. Інакше вийде не райський сад у родовому помісті, а напівсело-напівмісто, зі всією його марнотою і проблемами.

Люди, коли щось захочете облаштувати або зробити в родовому помісті, відчуйте спочатку душею, чи приймає це ваша душа. Відчуйте своєю душею землю-матінку і уявіть (відчуйте) себе і землю-матінку єдиним цілим і чи приймає це земля-матінка. Також можна подумати, чи не буде це все надалі тягарем для ваших дітей.

Через що, взагалі, у людей виникають думки про облаштування родового помістя за допомогою кредиту і підприємницької діяльності - через відсутність грошей. Із цього приводу наведу вислови Володимира Мегре: *"Я спрашивал у местных жителей: "Бывали ли вы в садах, расположенных среди кедров и дубов?". Многие там были, пробовали яблоки, молодёжь ездила туда на пикники. "Там красиво...", - говорят и те, кто помоложе, и старики. На вопрос: "Так почему же никто не обустроил свою усадьбу по такому же образу и подобию?" - следовал примерно один и тот же ответ: "У нас денег нет таких, как были у господ, создавших эту красоту". Старики рассказывают, что саженцы кедра барин из самой Сибири привёз. А на вопрос: "Сколько же нужно денег, чтобы взять кедровый орешек, из тех, которые приносят эти кедры, и посадить его в землю?" - молчание.*

Это безмолвие и наводит на следующую мысль. Не отсутствие внешней возможности, средств, а наши же внутренние какие-то кодировки повинны в наших неурядицах" (стор. 35 кн. 5 "Кто же мы?" В. Мегре).

Як і Володимир Мегре, можна запитати: "Скільки ж потрібно грошей, щоб побудувати, як це робили наші предки, будинок з соломи або глини, узятій з власного родового помістя?"

І насамкінець цієї статті хочеться побажати всім і кожному усвідомленості, свободи думки від догм, упевненості в собі і в своїх здібностях. А також навести діалог Анастасії з Володимиром, і якщо подивитися на нього ширше, "між рядків", то він відповідає і цій статті і всьому нашому житті:

" – Владимир, знаєш, почему нет счастья у крестьян и фермеров сегодняшнего дня?

– Ну почему?

– Побольше урожая получат стремятся многие, потом продасть... О деньгах больше думают, не о земле. Не верят сами в то, что можно быть счастливым в родовом своём гнезде, считают,

будто счастливы все в городах. Поверь, Владимир, всё, что в душе творится, во внешнем непременно отразится.

З повагою і відкритою душею
Вячеслав Богданов. 03.03.2003 р.
E-mail: vyacheslav_bgd@mail.ru.

Юридичні статті про родові помістя розміщуються на форумі сайту www.zku.org.ua у темі "Юридичні питання щодо родового помістя".

Поселення в країні Молдовушці

Розповісти я вам хочу, друзі, про наше поселення, що першим народжується у моему дивному краю - країні Молдовушці. Місце наше споконвічно називається Богдасари, що в перекладі з руського на російський означає Бог-зресь-цар.

Землю ми узяли більше двох років тому. У нас своя регіональна специфіка. По-перше, Молдова - одна з найгустонаселеніших країн в Європі, тому безкрайніх вільних просторів у нас немає. Земля використовувалася досить інтенсивно, куди не кинь оком - скрізь були розорані поля, сади, виноградники. На щастя, прийшла перебудова з її розрухою, у заростаючих неораних полях з'явилися птахи.

Ініціативна група народилася в Кишиневі років п'ять тому. Землю шукали за таким принципом. Спочатку за докладними картами вибирали відповідні ділянки, щоби був ліс, вода і подалі від населених пунктів. Потім виїжджали на місце, оглядали, спілкувалися з адміністрацією і селянами. Так ми знайшли велике поле серед лісу, де земля була поділена на селянські паї, далеченько - майже 3 км - від села. Ці самі паї ми викупували, ділили на ділянки так, як нам було зручно. Спочатку, до придбання землі, намагалися сформувати колектив однодумців, але сам процес купівлі землі вніс свої корективи.

Вважаю для нашого регіону такий спосіб придбання землі оптимальним. Багато прекрасних місць, що майже не обробляються, перебувають у власності селян, причому за цінами прийнятними, податки невисокі, а згідно із законом цілком на ній можна створювати свої помістя. Є проблеми з будівництвом, але і вони вирішуються. Набагато простіше викупити вподобану ділянку, ніж від адміністрації отримати те, що дають, а потім витратити неміряно сил і засобів, щоб на ній створити повноцінне помістя.

Ми одразу викупували ділянку під загальну територію, вона займає майже 4 га і складає близько 16 відсотків викуплених земель. Я вважаю це важливим, бо у більшості поселень таких загальних ділянок поки просто немає, кожен займається своїм помістям. Поки що це ніби-то і не треба, але пройде час, народяться і підроснуть діти, облаштуються помістя, і відсутність зручної і просторої загальної ділянки буде просто не в тему.

Через густонаселеність селянам бракує землі для випасу і косовиць, природно зазіхають на наші зарослі

ділянки. І ніяка агітаційна робота тут неефективна. Тому відразу довелося організувати охорону з наших же сусідів. Виглядає це так: на загальній території облаштували охоронно-побутовий стан (вагончик для житла), а сім'ї з наших же сусідів у складчину проплачують охорону. Хоча через це виникає безліч організаційних і міжособових проблем, але іншого варіанту просто у нас немає. У багатьох поселеннях обходяться без охорони, але це місцева специфіка. Окрім косовиць і випасу, в різних поселеннях стикаються з підпалами сухої трави, крадіжкою і звичайним шкідництвом.

Що доводитися першим поселенцям виживати у спартанських умовах. Як і в багатьох інших місцях, є проблеми з нерозумінням з боку місцевих жителів, властей, аж до інформаційного пресингу. Є ще один важливий момент. Всі ми різні, у всіх своє бачення, що і як робити, різні плани і можливості. І на цьому ґрунті виникають найбільш болючі проблеми у стосунках. Причому практично в більшості поселень таких проблем вистачає. І, на жаль, поселенці соромливо їх приховують. У цьому плані дуже важливо наперед створити докладний образ поселення, способи рішення загальних справ, дуже важливо це прописати для однакового розуміння усіма. І хоча це звучить сухо і нещаво, але такі речі, як статут або проект поселення, правила проведення Віча допоможуть уникнути або вирішити безліч неприємних ситуацій. Не хочеться більше зупинятися на проблемах, вони у всіх поселеннях вистачає, і вони схожі.

Зараз нас 15 сімей, поволі приєднуються нові, хтось з сусідів йде. У поселенні, окрім сім'ї на охороні, майже постійно перебувають 3-5 осіб, з дітьми (хто наїздами, хто майже постійно). Є бажані присусідитися, але зважаючи на організаційні проблеми, процес розширення сповільнився, хоча поле велике, майже 200 га. Навколо на багато кілометрів листяний ліс, поряд невелике озеро, є джерела, річечка, родюча земля. Ділянки освоюються по-різному. Є практично засаджені, є і без єдиного саджанця. Активність сусідів приблизно відсотків 50-60. З'являються вдома народжені дітки. Загалом, процес йде, і йде у хорошому напрямку.

Відгуки і питання направляйте за адресою gsi68@yandex.ru.

Сергій Гуменюк, Молдова, травень 2006 р.

Листи читачів**Про мету Рідної партії**

Здравія доброго!

Пишу з приводу створення Рідної партії. На сьогодні для мене основне джерело інформації - ваша (наша) газета. Осмислюю і використовую її матеріали. Звертаюся до ініціативної групи по створенню Рідної партії. Роздумуючи про те, як привернути увагу людей до створення Рідної партії, використовуючи свою місцеву пресу, дійшов висновку, що в матеріалі про зустріч ініціативної групи по створенню Рідної партії ("Бути добру №3") не зовсім точно визначена мета партії. Головна мета завжди може бути тільки одна. Якщо цілей дві, то в свідомості людини вже виникають передумови для сумніву. У формулюванні "...Метою Рідної партії повинно бути створення умов для повернення в сім'ї енергії Любові і створення сприятливих умов для облаштування родових помість" таких цілей дві: 1) повернення Любові і 2) створення помістя. Зрозуміле наше прагнення до родових помість, але це не мета партії, а її шлях або спосіб досягнення мети. У людини, що не відає, який зв'язок між енергією Любові і родовим помістям виникне плутанина в діях і, відповідно, не буде до партії усвідомленої довіри.

Тому пропоную обговорити мету партії в такому формулюванні: "Головною метою Рідної партії є створення умов для повернення в сім'ї енергії Любові шляхом сприяння створенню родових помість і повернення народу обрядів, здатних навіки в сім'ях зберегти любов". Взагалі, дуже бажано, щоб головна мета формулювалася якомога коротше (для кращого сприйняття і запам'ятовування). Але у мене коротше, та з повною передачею сенсу не виходить. Велика точність у формулюваннях, на мій погляд, необхідна тому, що найближчим часом Рідна партія повинна виходити на ширший інформаційний простір і стикнутися з аудиторією, зовсім не знайомою з книгами В. Мегре. І щоб не допустити ніякої двозначності і помилкового тлумачення, потрібно дуже точно визначити (озвучити) цілі і завдання. Від їх чіткості і ясності, на мій погляд, не в останню чергу залежатиме рівень довіри й інтерес людей.

З повагою і якнайкращими побажаннями
Віктор Кіпень,
с. Метрополь Новотроїцького району
Херсонської області, 75332

Облаштування родового помістя**Вирощування грибів**

Лісові гриби можна успішно вирощувати штучно - "висівати" спорами. Є декілька способів посіву грибів. Наприклад, можна старі, перезрілі капелюшки грибів покласти на новому місці під деревами і прикрити їх зверху мохом або опалим листям. Щоб збільшити відсоток вірогідності сходу грибів, потрібно час від часу зволожувати лісову підстилку в тому місці, де знаходяться капелюшки грибів.

Дещо вдосконалений спосіб посадки білих грибів: капелюшки білих грибів (зрілих) зрізалися, переверталися нижньою частиною догори і клалися на місце посадки, де їх розрізали на невеликі шматочки і підсушували на сонці. У місці посадки дерев'яною лопаткою підкопували верхній шар дернини, куди клали посадковий матеріал, після чого дернина злегка ущільнювалася. Врожай грибів - мінімум через два роки. А можна просто капелюшок дозрілого гриба покласти на лист чистого паперу, через добу, на папір висипляться спори гриба, якими можна робити посів.

Грибоводи - ентузіасти запропонували ще один спосіб: капелюшки дозрілих грибів кладуть в посуд з дощовою водою і тримають там близько дві години. Потім цим грибним місивом, що містить мільярди спор, поливають ту ділянку лісу, на якій раніше не росли гриби.

У такий спосіб грибовод - любитель М.И. Лаврентьев вирощував у себе білі гриби на плантації площею 12 м², де він збирав врожаї до 50-60 першосортних білих грибів з 1 квадратного метра. Правда, ділянку під посів він спеціально готував: клав свіжий кінський гній шаром 12-15 см, потім зверху суміш, що складається з 4 частин дерну, 3 частин прілого листа, 2 частин гнилого дерева і 1 частини глини.

Цими способами гриби можна вирощувати як у себе на городі, так і в лісі.

Білі гриби можна розводити ще й так. У другій половині серпня підшукати великі білі не червуваті гриби, у яких низ капелюшка був зеленим (вони в цей час зустрічаються частіше, ніж дрібні). Потім підбирається гарна багатостовбурна ("двоешка" або

"троєшка") береза 30-40-річного віку, що росте або на підстильці, що утворилася з перегнилою хвою, листя і гілочок, опалих з дерев, або ж в місцях, де була дрібна трава "білоус" (в місцях, де росте висока трава або осока, а також в низинах, де довго стоїть весняна вода, займатися розведенням білих грибів не рекомендується).

Зробивши під березою три-чотири невеликі ямки завглибшки 2-3 см, розташовані по колу від стовбура на відстані близько 1 м, в них закладається щіпка зеленої грибної маси, яку потім закладають землею. Вся ця нехитра операція проводиться краще в сиру погоду, але без стійких дощів і засух. На третьому році в період, коли досягає малина в міських садах, протягом місяця через кожні 2-3 дні грибок спостерігає за посівами.

Учені відкрили, що грибниці багатьох грибів пов'язані з корінням дерев. Грибні нитки проходять під шкіркою коріння. Виявляється, що коріння дерев з грибниці висмоктують воду з мінеральними речовинами, а грибниці з коріння цукор.

Нитки гриба ніби замінюють корінню кореневі волосинки. Грибниця така необхідна для деяких рослин, як наприклад орхідея, що без неї вона не розвивається. Коріння вересу, чорниці, брусниці, поєднане з грибницями. Такі дерева як дуб, бук без грибів погано ростуть. З'єднання гриба і кореня дерева носить назва "мікоризи" і "грибокореня".

При посадці дуба або жолудя покладіть в лунку ґрунт з грибноцею.

Досліди посіву спор грибів на грядках в багатьох випадках були безрезультатними. Гриби без дерев теж не можуть рости, за винятком печериць, вешенок, сморчків і гнойовиків.

Збираючи гриби, відмічайте, з якими деревами вони "товаришують".

*Д.Е. Борейко в.Н. Гріщенко "СУПУТНИК
ЗАХИСНИКА ПРИРОДИ" (Як вирощувати
лікарські трави, первоцвіти і гриби).*

Як я створював проект свого родового помістя

Майже два з половиною роки тому я прочитав вдруге перші 6 книг із серії "Звенящие кедры России" і приступив до складання проекту родового помістя.

Коли читав книги, перебував у відпустці, і було багато часу на осмислення і малювання плану.

Після 4-ї книги у голові почали народжуватися образи нової реальності і дуже захотілося зобразити їх на папері у масштабі. Розмір ділянки було вибрано у 1 га, як згадувалося в книгах.

За 2 тижні мені вдалося намалювати детальний (як мені тоді здавалося) план родового помістя. План його вмістився на половинці листа шкільного зошита в клітинку і був деталізований до окремих елементів: будинок, сад, город, ставок, невеликі гаї і галявини. Всі елементи були схематично позначені у вигляді кіл і прямокутників з написами над ними. Для кожного елементу було визначено розмір, своє місце і орієнтація по сторонах світу. Як мені здавалося, план був достатнім для втілення, і я почав шукати контактів з однодумцями у нашому місті.

Далі були знайомства з цікавими людьми, поїздки за місто, знайомство з ділянками землі під поселення, осмислення величезної кількості інформації про рослини, тварин, життя на природі.

Непомітно пролетіло півроку. Думки дедалі частіше почали повертатися до старого плану, про який за останній час особливо і не згадував.

Осмислене за останні пів року все частіше вказувало на те, що план потрібно повністю переробляти, бо він почав здаватися примітивним нарисом, а не планом родового помістя.

План був зображений дуже поверхнево і з малим ступенем деталізації елементів, що не дозволяло відповісти на наступні запитання:

1. Які дерева і чагарники повинні зростати у помісті і де саме.
2. Невідомо, яка кількість дерев і кущів розміститься на гектарі.
3. Чи достатньо місця для видів рослин, які я хочу посадити у помісті?
4. Не можна зрозуміти, як розміщуватимуться рослини залежно від аделопатії (взаємного впливу), поки не намалюєш окремі дерева, чагарники, трави тощо.
5. З яких дерев складається сад? І скільки в ньому і яких дерев я там хочу посадити?

Отже, півроку опісля я почав малювати 2-у версію плану помістя. План за задумом виходив грандіозним!

Залишити план у старому масштабі не було ніякої можливості, оскільки нова деталізація (до окремих дерев і чагарників) просто не вміщувалася на старому плані.

Тому план малювався на блокнотному листі формату А4 (у клітинку), з масштабом: у 1 см - 10 м. Здебільшого малювалися дерева і подекуди кущі.

У перші ж дні відмітив гострий брак різних видів багаторічних рослин (не рахуючи городніх і квітів). Від сили набралася видів 60-80 всіх видів багаторічних рослин. Виявилось, що я дуже мало знаю видів рослин, а у тих, що знаю, абсолютно не знаю їх особливостей, умов зростання, їх висоту, розмір крони. Наприклад, зіткнувся з такою проблемою: як же мені малювати в масштабі дерево, якщо я не знаю, як воно виглядає, яка у нього висота і відповідно діаметр крони?

Відразу стало зрозуміло, чому питання браку знань про рослини не поставало при старому плані - не було окремих дерев і кущів, замість них були емні слова "ліс" або "сад". І здавалося, що все гаразд.

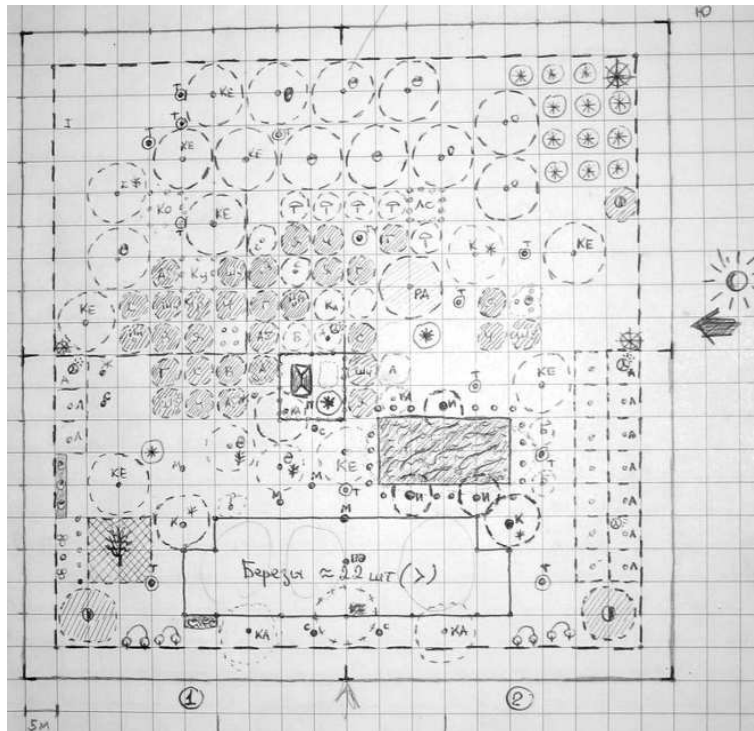
У зв'язку з усім вищевикладеним у мене почався етап пошуку інформації про рослини - в першу чергу опис їх основних характеристик, як їх визначити в природі.

Минуло пару місяців вивчення книг і інтернету, і я дійшов до дуже цікавого висновку: виявляється, по книгах або електронних джерелах інформації неможливо навчитися визначати дерева ось так відразу, типа прочитав -

побачив на вулиці і визначив одразу. Виявилось, що якщо ти раніше не знав дерево або кущ, то і після простого прочитання його повного опису, аж до того, як розташовується листя на гілочках, знати його не будеш. Навіть картинки не допомагають, хоч і дають краще уявлення про рослину. Рослина залишається нереальною, віртуальною, яку не відчуваєш. Звичайно, можна логічно в голові силоміць тримати, зазубрюючи всі його параметри і який має вигляд, але тоді і план помістя виходить несправжнім.

"Дійсність потрібно тільки собою визначати"

Поки рослину живцем не побачиш, не помацаєш - образ його десь всередині не вляжеться. А ось коли вже його десь в природі бачив, тоді його вже і на плані малювати можна - починаєш його краще уявляти навіть сидячи вдома і просто малюючи кружечки на плані родового помістя. Хтось бачить на плані просто кружечки, а для тебе це - живий сад з конкретних рослин і бачиш ти його об'ємно. Хоч і тут небагато

потренуватися доведеться.

Ось ще один цікавий феномен: поки ти певну рослину не знаєш (живцем не бачив), то ти її не помічаєш навколо себе. Загалом бачиш мимохідь, але не можеш ідентифікувати - жоден з внутрішніх образів не підходить. Так і йдеш повз, а на тому місці підсвідомість запам'ятовує, що нічого і немає або є, але щось неідентифіковане. Так і живеш в невідомому і порожньому світі. Минає час, вивчаєш нову рослину (доторкнувся, помацав, пожував :-)) і раптом помічаєш, що багато рослин саме таких оточувало тебе все твоє життя, просто ти їх не помічав. Виявляється, воно росло і під твоїм будинком і, по дорозі на роботу, не раз траплялося, просто ти не знав його раніше, а отже, і не бачив.

Виходить, вивчати нові рослини неможливо тільки завдяки друкарським або електронним джерелам. Це - перше, що прийшло тоді в голову, але потім з'ясувалося, що книги дуже навіть корисні.

В першу чергу визначники рослин, в яких багато картинок, а краще фотографій, і є чіткий опис рослин, їх загальна будова і будова окремих елементів (листя, гілки, квіти). Такі книги допомагають ідентифікувати рослини в природі. Далі, коли вже більшість або всі рослини з визначника вивчено, тоді вже в ньому відпадає необхідність. І ось тоді вже можна вивчати детальніше літературу, яка описує властивості вже відомих рослин, їх сумісність, умови зростання тощо.

Повернімося потихеньку до плану помістя. Для зручності роботи з планом я почав складати списки рослин, які хотів би посадити в помісті. Паралельно вивчав рослини, малював план і складав списки рослин.

Минуло 3-4 місяці. План помістя вийшов на порядок вище попереднього. Був складений список з 120 видів багаторічних рослин для помістя, проте розміщено було на плані менше третини. Це пов'язано, в першу чергу, з тим, що дуже маленький масштаб плану не дозволяв багато з них розмістити на ньому. Наприклад, якщо дерева найменші позначалися однією клітинкою в пів сантиметра (діаметр крони 5 м), то кущі доводилося позначати жирними крапками, що не відповідало їх реальним розмірам. А якби було вказано їх реальні розміри, то вийшло б таке нагромадження ліній на плані, що нічого не було б видно через їх перетини. Багаторічні трав'янисті рослини (папороть, пролісок, топінамбур, соняшники та інші рослини) взагалі на плані не малювалися. Також сам план залишався незавершеним на третину (по заповненню площі ділянки рослинами), через те, що вже було явно видно, що не вміщуються всі види рослин на такому маленькому плані. Але відразу приступати до малювання нового плану не хотілося, треба було осмислити деякі питання.

Поволі вивчаючи літературу по темі родових помість, я почав помічати деякі інші аспекти життя в помісті. Якщо раніше більше уваги приділялося харчуванню, відповідно більше уваги в насадженнях приділялося саду та іншим істивним культурам, то тепер почав звертати увагу і на життя птахів і тварин в помісті. Почалося все з статті Є. Кареева "Солов'иний гай на замовлення" у 6 (7) альманасі. У статті дуже цікаво розповідалося про те, що які ви рослини посадите для птахів, такі птахи і житимуть у вас в помісті. Мені захотілося, щоб в моєму було багато птахів, і тоді я зрозумів, що потрібно буде в помісті висадити частину рослин для забезпечення харчуванням і житлом цих маленьких співаків. Адже там співають, де живуть, якщо забезпечити їм умови -

співатимуть в помісті цілий рік. Тут же загадав і про білок, яких всі хочуть в помісті мати. Адже вони теж, як і людина, їдять горіхи і гриби, тож треба горіхових дерев посадити більше, ніж необхідно сім'ї, що живе в помісті, щоб потім не переживати, що білки з'їли частину врожаю. Тільки людина може створювати живі простори на Землі, отже, і продумати усі ці елементи. Ще згадалися метелики, які теж хотілося б в помісті більше бачити...

І у мене почався етап збирання інформації про птахів, тварин, метелик, яких я б хотів бачити в помісті, і, відповідно, про те, які умови проживання їм необхідні. Роль птахів виявилася не тільки в співі, що саме по собі вже досить важливо, адже пісні птахів відкривають душу і, схоже, ніколи не набридають. Птахи контролюють чисельність комах в помісті, у тому числі і шкідливих, тобто налагоджується екосистема, в якій не доведеться боротися зі шкідниками в саду і в лісових насадженнях. Також десь чув, що від співу птахів дерева краще і швидше рості починають, та і у людини хвороби зникають.

Так от, якщо раніше в помісті у мене переважали істивні і корисні для людини рослини, то тепер почав додавати до списку рослини, необхідні птахам і тваринам. Шкода, але поки інформації на тему, що і які птахи їдять, не дуже багато.

З урахуванням вищевикладеного і взявся за складання 3-го варіанту свого родового помістя. Щоб все вмістилося, вирішив його малювати на ватмані А1, з масштабом в 1 см - 2 метри. На ватмані немає квадратиків і ліній, тому процес був більш тривалим, але я його пришвидшив придбанням лінійки з кружечками різних діаметрів. Там були і дерева, і кущі, тільки найбільші дерева доводилося малювати циркулем. Але я дещо забіг наперед.

Коли на ватмані були намальовані межі ділянки (квадрат 100x100 метрів) і треба було починати малювати перші дерева, я відчув сум'яття - не хотілося псувати ділянку необдуманими рішеннями. Ватман так і лежав з тиждень, поки я роздумував над окремими елементами: розміри окремих дерев, їх місцезростання, кількість дерев в галях, як під деревами розташовуватимуться чагарники, утворюючи живі кімнати, як буде облаштоване озеро, що буде на його березі, розміри будинку тощо.

Список рослин до цього часу розширився десь до 200 видів.

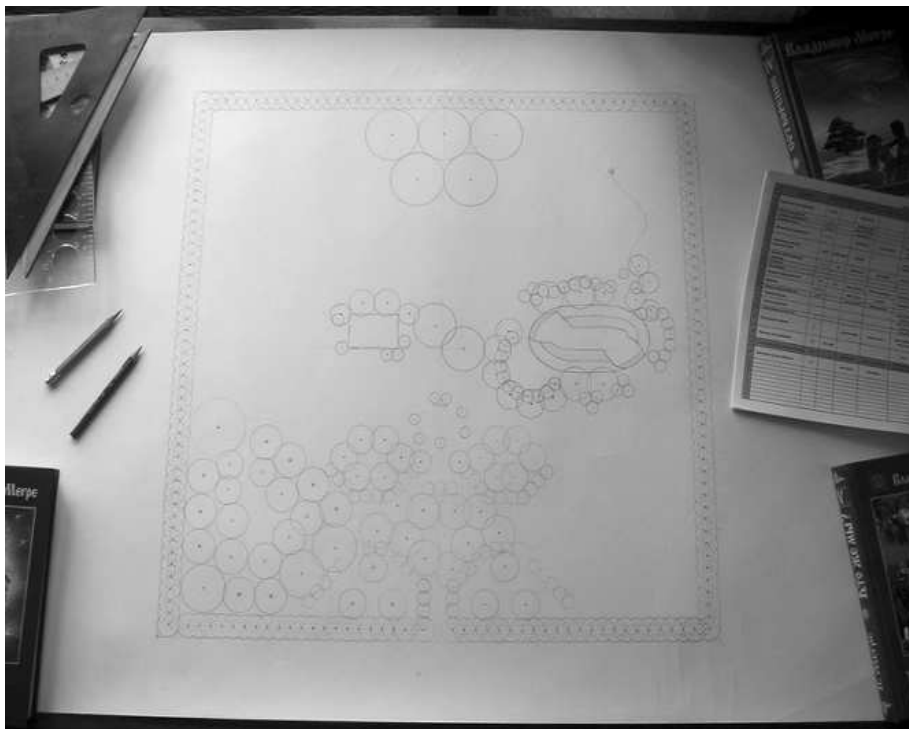
Процес малювання був тривалим, дуже не хотілося помилятися, тому спочатку все малювалося на чернетках, а потім вже переносив на ватман. Тільки працюючи з великим ватманом я відчув, наскільки важливо спочатку зробити план помістя, а потім вже починати облаштовувати своє родове помістя. Адже на папері все простіше перемальовувати, ніж на землі пересаджувати не правильно розміщені рослини. І то, все одно, коли торкався ватману, хотілося все зробити одразу правильно, без черкань і змін. Коли я починав малювати 3-й варіант плану, звичайно ж, розумів, що і це, швидше за все, проміжний план, за ним буде наступний, більш досконалий, але все одно хотілося зробити його більш продуманим, хоч би на цьому рівні розуміння свого помістя.

План малювався повільніше за всі попередні - десь 6-8 місяців. Це було пов'язано саме з тим, що доводилося продумувати окремі елементи (живі кімнати, будинок, озеро, місце житла для курей, козочки, місце для джерела, форми і розміри галявин...) і малювати їх на окремих аркушах, а потім вже переносити на ватман.

Було так, що годинами сидиш і не можеш

розмістити певне дерево - ось не йде і годі, не уявляєш ні тут, ні там. Ось тут і було відмічено цікаву закономірність - коли план великого формату - немов є де думці розгулятися, вже починаєш відчувати простір, об'єкти (дерева, куці) вже стали реальнішими за розміром. Якщо на маленькому плані можна було наліпити купу дерев в одному місці (5x5 см) і здавалося красиво, а тут одне велике дерево як чверть всього плану, що був на А4. З'явилося більше місця для думки, і, малюючи чергове дерево, легше уявляти, немов би гуляючи по вже готовому помістю, де його краще розмістити. Почалося образне сприйняття простору помістя і чуттєве розміщення рослин. Ось дивишся, тут рослина підходить - добре виглядає з навколишніми рослинами, а ось тут - ні.

Єдине, що потрібно - всі рослини, які наносиш на план, знати в реальності, а інакше не зможеш його уявити і в плані помістя. На малювати, звичайно, легко можна, а ось образно побачити не вдається. Ось і йдеш у парки, ботанічні сади, ідеш за місто і розглядаєш рослини для помістя. Коли образи в голові вкладаються - можна малювати далі. Звичайно ідеальний варіант - малювати план помістя на

природі - пішов, подивився, а потім намалював. Але так не у всіх виходить, багато хто в містах живе.

Так от, цікава річ виявилася щодо чуттєвого сприйняття - розміщуєш відчуттями (подобається - не подобається розташування рослини), а потім, буває, логікою перевіряєш за сумісністю найближчі рослини, і виходить, що правильно розмістив. Але так виходить не завжди, тому найкращим варіантом мені здається розміщення і відчуттями, і логікою.

Щодо розміщення рослин відчуттями хочу навести цитату з 6 книги В. Мегре: "Адже Радомир, насправді, не створював сад, город раціональний, хоча таким і вийшло у його помістя. Насправді, Радомир відчуттями своїми малював прекрасну картину для коханої і майбутніх дітей своїх".

Навчившись образно відчувати рослини, зробив цікавий висновок: відчуття у нас атрофовані, а відчуття краси спотворено до невпізнання. Наведу пару своїх прикладів. Раніше мені подобалися, як і багатьом людям, квіти яскраві, з великими бутонами, часто з махровим краєм пелюсток. І мені це здавалося красивим. Зараз я не вважаю такі квіти красивими, вони кричущі, яскраві, але не красиві. Красиві квіти - це квіти пастельних тонів, можливо, і яскраві, але здебільшого з невеликим розміром квітки. Схоже, це спосіб життя привчив нас так оцінювати красу, якщо щось яскраве і таке, що впадає в очі - ось це клас! Хоча раніше помічав, що такі яскраві, насичені

кольори швидко приїдаються, набридають. А ось м'які і спокійні тони маленьких квіточок довго не набридають. Можливо, це пов'язано з тим, що великі квітки - це здебільшого виведені селекцією сорти неприродного походження, або це квіти не нашої географічної смуги, а переважно Південної Америки і Африки. Ось і приклад одразу: що краще в помісті посадити, пальму або березу? 99,9% людей з нашої смуги посадять березу, бо вона ближче серцю.

Дещо відійшли убік. Повернімося до мого третього плану. Новий план був намальований з урахуванням руху Сонця, тобто враховувалися тінювитривалість і світлолюбність рослин. Ті дерева, що вище, відкидають тінь на значні території, і це потрібно враховувати, наприклад, при проектуванні

озера, будинку, живоплоту або галявини. Ніби дивишся зверху на план - галявина виходить сонячна і красива, розсадив по ній квіти і трави, а як що прорахував висоту дерев, що стоять на краю галявини з південного боку, сидиш спантеличений. Виявляється, така галявина ніколи на сонці і не буде, і квітів не буде. Доводиться знову усе обміркувати,

враховуючи рух Сонця. Враховуючи його рух, я приймав, що воно встає на сході, а заходить на заході, враховував кут нахилу сонячних променів до землі влітку. Ось тут й було зроблено велику помилку: поперше, Сонце не завжди встає на сході, а сідає на заході, воно це робить тільки в дні весняного і осіннього рівнодення. По-друге, кут нахилу сонячних променів змінюється впродовж року. Але ці параметри руху Сонця на плані буде враховано набагато пізніше - при створенні наступного плану помістя (4-а редакція).

При створенні 3-го плану було зроблено спробу врахувати зміну вигляду рослинності впродовж року. Наприклад, влітку і навесні всі листопадні дерева мають зелені колір листя, восени їх листя набувають червоних, жовтих тонів, а взимку ті ж самі дерева стають бурими і не дуже привабливими. Також не маючи листя взимку, листяні породи пропускають вітри і дозволяють їм охолоджувати землю, завдяки чому температура в помісті падатиме. Щоб цього уникнути, потрібно комбінувати посадки рослин листяних порід з хвойними. Ось тільки виникло питання - дуже мало знаю про хвойні рослини.

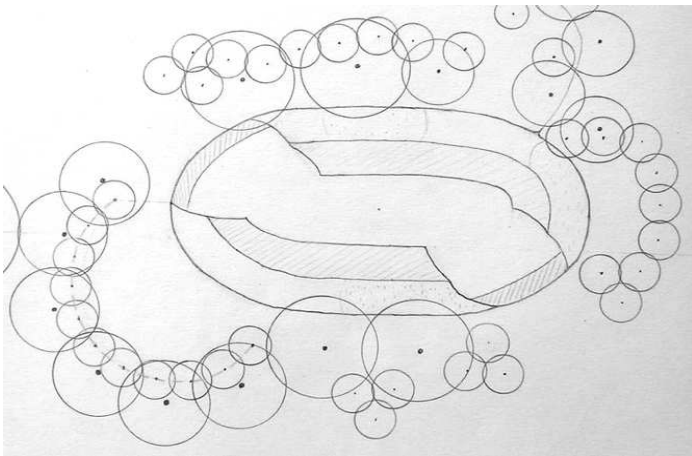
Третій план помістя так і не було завершено остаточно, він не був дороблений на чверть за площею посадок, і в нім було ще багато інших недопрацювань.

У третьому плані родового помістя були такі недоліки:

1. Використовувалася недостатня кількість видів рослин (треба не менше 300 видів).

2. Так і не було остаточно вирішено питання життєзабезпечення домашніх тварин взимку.

3. До кінця не були розплановані посадки водних рослин в ставку, наземних рослин біля джерела і

вздовж струмка, що тече від джерела до озера.

4. Не до кінця враховувався рух Сонця.

5. Не було сформовано живопліт. Питання було в тому, що в нього потрібно садити кущі, що люблять затінок, та й дерева не було визначено.

6. Використовувалося замало видів чагарників.

7. Не до кінця було вирішено питання з комбінацією хвойних і листяних порід дерев і кущів.

8. У помісті не було розплановано посадки цибулинних багаторічних рослин (здебільшого квіти).

9. До кінця не був продуманий проект будинку.

І ось через рік - півтора з'явилося бажання і сили розпочати створювати нову версію плану родового помістя. Хоча тепер уже можна його назвати проектом, через його складність. Малюватися він буде на такому ж ватмані формату А1, як і попередній. Можливо, він буде остаточною, а може, і ні. Час покаже.

Бажаю всім почати повертати Рай на Землю створенням своїх родових помість!

Сергій, м. Київ, 3 січня 2006 р.
tymailsb@mail.ru

Поїздка до дольменів Кавказу

Питання щодо паспорту.

Закордонний паспорт не потрібний. З українським паспортом можна перебувати в Росії без реєстрації 90 днів. (Перед тим, як виїжджати, краще уточнити, чи не змінилася ця інформація).

Діставатися можна:

— потягом: до Краснодару, Новоросійська, Туапсе;

— автобусом з Сімферополя або Керчі: до Новоросійська (видправлення о 8 вечора, о 7 ранку прибуття, вартість - 120 грн. Розклад і ціни - на травень 2006 р.), до Краснодару;

— своїм ходом: до Керчі, потім через пором (вартість переправи для однієї людини 24 грн). Пором вдень часто ходить, вночі рідко.

Далі з Краснодару або з Новоросійська їхати автобусом до Геленджика. З Краснодару 4,5 години, з Новоросійська - годину.

У Геленджику треба перейти з центрального вокзалу на приміську автостанцію (спуститися вниз метрів 500).

Далі з автостанції Геленджика їхати:

1. В селище Відродження (хвилин 40). Автобуси ходять кожні 2-3 години. Вартість 11 рублів.

Виходити на річці Жане (зупинка "17 км" поряд - вивіска "Експерсії до Дольменів"), йти на галявину бардів і т.д. 15 хвилин.

2. У Пшаду (1,5-2 години). Автобус ходить раз на 3-4 години.

У Пшаді є "село дольменів" - 20 хв. ходьби, сорокадольмення - 2 години йти в гору. Можна запитати, як дістатися до дольменів у Лізи (вул. Кубанська, 59) або у місцевих мешканців.

3. На дольмени до фермерського господарства Бамбакова (їхати до Пшади, не доїжджаючи одну зупинку - виходити на повороті, там є вивіска-щит "Дольмени").

4. На гору Нексис. Їхати як до Відродження (хвилин 20 від Геленджика).

Виходити на зупинці "Селище Світле". Пройти трохи вперед до заправки "Лукойл". Майже напроти неї йде ґрунтова дорога вгору. Йти в гору 1,5-2 години. Піднявшись метрів 100-200, побачите

розвилку - дві дороги: одна пологіша (але довша - повертає ліворуч і йде через кар'єр), інша - крутіша (але коротша - йде прямо вгору). Коли піднялися на вершину гори (ліворуч нижче знаходиться кар'єр), йти по дорозі ліворуч хвилин 10-15 і прийдете до 2-х дольменів. Там добре зустрічати світанок.

На горі Нексис є джерело. Потрібно по дорозі від дольмена, який ближче до кар'єру, пройти трохи в ліс. Там одна дорога поведе до кар'єру (ліворуч), інша - вниз на інший схил гори (праворуч, у бік села Широка щілина). Спуститися трохи вниз по дорозі у бік села і по правому боці побачите велике звалене дерево, і поряд з ним одразу йде круто вниз вузька стежина. По ній спуститися до самого низу, до перетину її доріжкою, і нижче за цю доріжку через 7-10 метрів буде джерело.

5. У школу Щетініна. Автобуси ходять нечасто. Їхати до Текоса. Далі запитаєте у місцевих мешканців, як пройти до школи Щетініна. Один день (швидше за все неділя) в школі можна вільно відвідувати школу.

Що брати з собою?

- намет, спальник, каремат (килимок);
- дощовик;
- зручне взуття для ходіння в горах, шльопанці;
- купальник (якщо носите);
- для харчування: казанок, тарілки, ложки, вилки, посуд для кип'ятіння води тощо;
- легкий одяг (вдень жарко і коли підіймаєшся в гору);
- теплий одяг (вночі буває холодно, особливо навесні і восени);
- аптечка (бинт, вата, зеленка, марганцівка, лейкопластир тощо);
- продукти з України брати взагалі-то не потрібно, тільки дарма тягати будете. Майже за таку ж ціну все це можна купити в Новоросійську, Краснодарі, Геленджику, Відродженні, Пшаді і т.д. Отже, рекомендуємо з дому брати те, що знадобиться в дорозі.

Також беріть в дорогу усмішки, гарний настрій, ясність і порожнечу в голові від усіляких там звичайних справ, менше технічних речей. На якийсь час забудьте керівника, роботу, турботи - є ви і

дольмени. Все інше десь там далеко і розмите.
Іжте легку їжу, більше думайте самі.

Знимання житла:

— у селищі Відродження: кімната 50-150 рублів в день. Залежить від сезону і вміння домовлятися з господарями. Лазня - 50-100 руб. з людини.
— Пшада: кімната 100-150 руб. в день з людини.

Взагалі краще жити в наметах. Без відриву від

природи, дружним колективом увечері сидіти біля багаття, співати пісень, обмінюватися враженнями, ділитися думками або слухати музику тиші :-)

Липень 2006 р.

Колектив інформаційно-аналітичного центру
"Дзвенячі кедри України" (ІАЦ ЗКУ).

Розклад руху автобусів на сайті www.zku.org.ua,
фото дольменів - на foto.zku.org.ua.

Місцезнаходження дольменів у Криму

Місцезнаходження дольменів в м. Сімферополі.

Маршрут до дольменів, які знаходяться в межі міста Сімферополя від залізничного вокзалу. Із зупинки біля Макдональдса сідає на маршрут № 53, 53А, 42 або на тролейбус № 8 у бік 7-ї міськклікарні і їдете до зупинки "Гавена". Переходите на інший бік дороги, на перехресті підіймаєтесь вгору, йдете по вулиці Толбухіна до садка і перед ним повертаєтесь праворуч. Навпроти садка - будинок з номером 55А.

Пройдіться уздовж садка метрів 100 до гаражів. Обійдіть їх з правого боку і побачите дольмени посеред двору п'ятиповерхового будинку по вул. Гавена, 101.

Один дольмен майже цілий (але усередині засмічений і замість передньої плити поставлено ґрати), а від двох залишилися тільки плити.

Ці дольмени за плитами і розмірами дуже схожі на кавказькі дольмени.

Місцезнаходження дольменів - поряд з селом Піонерське неподалік м. Сімферополя.

Сідає на залізничному вокзалі на тролейбус № 1 і їдете до зупинки "Піонерська 1" (за Сімферополем). На зупинці переходите дорогу і через річку міст. Пройти трохи вперед і повернути праворуч вгору. Там одразу буде курган. Усередині якого - дольмен.

Через курган вниз йде дорога повз сіло (є інша - в село). Іти уздовж дороги вгору (повз село), через 0,5 км з правого боку будуть розриті дольмени.

Інформацію надав Іван Воронін з м. Сімферополя.

Його телефони: 8-066-463-80-86, 8-06525-25-438.

Місцезнаходження дольменів біля Симеїзу (на горі "Кішка").

Декілька дольменів розташовано на горі "Кішка". Знайти їх легко.

Через гору проходить автомобільна траса і біля неї є оглядовий майданчик (з краєвидом на море), де є торгові намети із сувенірами. Навпроти оглядового майданчика (через автотрасу) є асфальтована дорога, що йде вгору. Підіймаєтесь вгору і доходите до території, оточеної огорожею з колючого дроту.

У метрах 10-15, ліворуч від цієї території, ростуть дерева (здається сосни) і під ними знаходяться близько 5-7 зруйнованих дольменів. Дещо осторонь (метрів 10-20 ближче до моря) розташовано радіовежу (або антену) - її видно з оглядового майданчика.

Дольмени за розміром невеликі, плити із землі видно на 30-50 сантиметрів. Тому їх можна відразу й не відмітити.

Також є дольмени в районі Байдарської долини, гори Ведмідь, мису Меганом і в багатьох інших місцях Криму й України.

Якщо у когось є точні дані, де знаходяться дольмени і як до них дістатися, залишайте, будь ласка, інформацію на форумі сайту www.zku.org.ua у розділі "Дольмени".

Колектив ІАЦ ЗКУ.

Як попередити польову пожежу

*Закони теж неможливо ефективно застосовувати для боротьби з фермерами і сільгоспідприємствами, які готують поля для весняної сівби вогняною підсічкою. Тому треба самим застосовувати заходи протипожежної безпеки. Найефективніша - це скошування в кінці літа трави навколо родового помістя на ширину не меншого 10 метрів, в такий термін, щоб встигла до морозів вирости зелена отава. Вона і захищатиме навесні ваше помістя від вогню. Зелену і низьку траву вогонь не бере. Окрім цього навесні треба обов'язково встановлювати чергування з однодумців для гасіння можливих пожеж (О. Геков, gekovan@yandex.ru).

*Щодо пожежі - для багатьох це проблема. По-перше, потрібно комусь постійно знаходитися в поселенні. По-друге, легше і ефективніше робити профілактику. Я свою ділянку прокосив стежинами по периметру і всередині розбив на сектори, щоб на випадок пожежі вогонь не розповзався. Взагалі косовиці - дуже ефективні. Є варіант пропустити трактор з культиватором по периметрах ділянок. У будь-якому випадку, можна поле розділяти на сектори і прокошувати (С. Іуменюк, gsi68@yandex.ru).

Рецепт хліба

*Здоров'я Вам!
Пропоную на ваш суд свій рецепт хліба.
Сподіваюся, він вам сподобається.*

Візьміть 1/4 ст. висівок, 3/4 ст. мелених вівсяних пластівців (замість пластівців можна використовувати толокно, але воно надає хлібу дуже здобного смаку), 1 ч.л. сода, 1 ч.л. солі. Перемішайте. Додайте 2 ст.л.

яблучного соку, розведеного в стакані води і 2 ст.л. олії. Перемішайте. Додайте пшеничну муку і місіть, поки тісто не перестане прилипати до рук.

Випікайте у високій сковороді.

Іжте на здоров'я!

Сергій, м. Йошкар-ола, респ. Марій-ел

korolev_serгей@list.ru

Інформаційно-аналітичний центр "Дзвенячі кедри України"

Інформаційно-аналітичний центр (ІАЦ) - це співтворче об'єднання читачів книг В. Мегре.

Мета інформаційно-аналітичного центру - розвиток руху читачів книг В. Мегре у різних сферах. Одне з основних завдань ІАЦ - інформаційна підтримка існуючих поселенців і людей, які збираються ними статі, тобто майбутніх творців родових помість. А також, налагодження інформаційного обміну між регіонами, читацькими клубами, родовими поселеннями, "рідними" людьми, організаціями, що підтримують ідею про родові помістя.

Напрямки діяльності Інформаційно-аналітичного центру

Контактна інформація руху читачів книг В. Мегре (пошук одностумців).

Сприяння налагодженню зв'язків серед руху читачів: з регіонами, читацькими клубами, родовими поселеннями, "рідними" людьми, організаціями, що підтримують ідею про родові помістя.

Родова енциклопедія.

Співтворче формування бази даних з цінною інформацією. Тематична структуризація матеріалу, відвертість і доступність інформації.

Просвітницька і репортерська діяльність.

Освітлення всіх значних українських подій і важливих міжнародних. Створення фото- і відеорепортажів.

Новини, вісті з регіонів України, інформація про зустрічі, заходи (концерти, свята, фестивалі, зустрічі друзів, читацькі конференції, шлюбні зльоти, сімейні зльоти).

Студія.

Зйомки фільмів. Створення фотогалерей і відеодисків, корисних для людей.

Інтернет-сайт.

Співтворче формування бази даних "Родова енциклопедія". Таким чином, кожна людина може взяти участь у співтворчому процесі додавання інформації, її практичного розташування, організації зручного пошуку матеріалів з необхідної тематики. Створити і радити, що його праця не даремна - нею користуються багато людей.

Розміщення на сайті звітів про події, оголошень, аналітичних записок, книг, фотографій, аудіо- і відеозаписів і безліч іншої

інформації.

Видавництво.

Друкування книг, брошур, альманахів, поетичних збірок, казок.

Академія родових помість.

Сприяння організації в Україні академії, що сприятиме визнанню на державному рівні ідеї родового помістя, проведенню тематичних конференцій, навчальних курсів, лекцій, обміну практичним досвідом.

Ярмарок.

Сприяння реалізації виробів, створених у родових помістях: вишиті з любов'ю сорочки, сувеніри, що красиві і дарують тепло, і сприяння розповсюдженню іншої продукції, пов'язаної з рухом читачів книг В. Мегре (у тому числі і пересилка поштою).

Переклад книг.

Сприяння перекладу книг В. Мегре та іншої літератури на українську мову.

Контакти ІАЦ "Дзвенячі кедри України": поштова адреса: Вячеслав Богданов (ІАЦ ЗКУ), а/я 492-В, м. Київ-1, 01001, Україна.

Телефон: +38(050)968-02-09 (Тетяна).

Веб-сайт: www.zku.org.ua, e-mail: info@zku.org.ua.

Запрошуємо до співтворчості і створення регіональних ІАЦ ЗКУ (тел. 8-050-968-02-09, Тетяна; e-mail: region_iac@zku.org.ua).

ІАЦ «Дзвенячі кедри України» (оглядова стаття, продовження)

Сприяння перекладу книг В. Мегре на українську мову

П'ять років тому в інтернеті з'явився переклад четвертої книги В. Мегре українською мовою. Переклад був досить якісним. Книгу почитали, ніби непогано, але... відразу ж забули. Не викликала вона глибоких душевних відчуттів. Значно краще був російський варіант. Ось тут і виявилось, що літературно, якісно, професійно перекласти книгу не проблема - але чи дійдуть перекладені рядки до людського серця?

Книги В. Мегре перекладені багатьма мовами, але часто переклад за силою впливу, якістю передачі глибинного смислу, відчуттів значно поступається оригіналу. Деякі варіанти перекладу не викликали майже ніякої реакції у людей, що їх читали. Хоча перекладали професіонали, люди, які досконало володіють обома мовами. Один з яскравих прикладів - переклад першої книги В. Мегре англійською мовою. На даний момент існує три варіанти перекладу і всі три як небо і земля відрізняються один від одного за сприйняттям їх людьми. Це при тому, що істотної різниці в стилі, формуванні речень у всіх трьох перекладах немає. Англійська мова статична у побудові речень і фраз. Так в чому ж справа? Виявляється, якщо замінити слово синонімом, вжити децю інший вираз, то реально нічого не зміниться, а ось глибинний, первинний смисл речення децю втратиться.

Ще важче перекладати книги В. Мегре слов'янськими мовами. Тут варіацій, як перекласти одне і те ж речення, - море. Так, навіть не змінюючи жодної літери в реченні, а просто переставляючи слова, можна досягти суттєвого підсилення або ослаблення чуттєвої сили певних слів і словосполучень. У слов'янських мовах існує безліч синонімів і слів із схожим смислом, зокрема в російській мові є багато групових

словосполучень, специфічних прислів'їв і т.д., які важко перекласти, зберігши їхній первинний зміст.

Отже, чи потрібний взагалі український переклад книг В. Мегре? Адже можна ж і на російському почитати. Саме так мислять люди із східної і центральної України. На західній Україні є патріоти, які принципово не читають російською мовою, хоча таких людей не так вже й багато. Але справа в іншому. Вже вирросло молоде покоління, юнацькі роки якого пройшли за часів незалежності України. І якщо в великих містах західної України люди вільно володіють і українською і російською, то останньої в більшості сіл цього регіону молодь не чує взагалі: російських телеканалів немає, газет теж, спілкування скрізь тільки українською мовою. Добре, якщо російська викладається хоча б в школах, адже є школи, де друга мова польська, румунська і т.д. Отже в кращому випадку молоді люди знають російську мову тільки на базовому рівні - лише те, що взяли із шкільного курсу. Відповідно, людина, яка погано розуміє мову, що нею написана книга, наврядчи прочитає, а якщо і прочитає, то не сприйме, не зрозуміє суті, не оцінить її значення.

Виходить, переклад книг В. Мегре українською мовою дуже актуальний і потрібний. Навіть в російськомовних регіонах він матиме попит. Наприклад, в Києві в пунктах продажу досить часто питають, чи не вийшли книги українською мовою.

З "вітчизняної" перекладацької практики відомо, що доки не зрозумієш речення розумом і головне - не відчужеш душею, навіть якщо переклад речення українською мовою здійснений на найвищому рівні, доти переклад буде сухим, не викликати таких сильних відчуттів, як його попередник - російський оригінал. Велику роль в перекладі грає особистість

самого перекладача, те, наскільки людина сама відчула душею кожне речення, кожну літеру, кому книги, як пропустила через себе її зміст. Від того, наскільки він зрозумів, що насправді стоїть за звичними словами і словосполученнями, настільки сильним буде вплив перекладеної книги на читача. Літер в українській мові всього 33, і розставляє їх душа.

На даний момент українською мовою перекладені:
— перша і друга книга, Іван Кочержук, м. Ів.-Франківськ;
— 6 глав першої книги, Валерій Попель, м. Київ;
— початок першої книги, Людмила Тавлуй, м. Київ.

Шановні читачі, пропоную вам визначити душею який варіант перекладу дійсно варто видати.

Незабаром всі попередні переклади будуть

розміщені на сайті www.zku.org.ua, де з ними можна ознайомитися і проголосувати за кращий варіант, а також обґрунтувати, чому саме цей варіант припав вам до душі.

Протягом декількох місяців відповідно до ваших відгуків буде визначений кращий попередній варіант. Він буде дорацьований і остаточною версією розмістять на сайті. І якщо перекладена книга викликати у людей сильні світлі відчуття - її відправлять В. Мегре для видання.

Прохання до всіх людей взяти участь в такій важливій акції.

Стеценко Руслан, м. Київ,
w_forest@mail.ru

Читацькі клуби (загальні зустрічі)

* м. Луцьк, Волинська область
Клуб читачів книг В. Мегре "Первоцвіт"
Контакти: 8(03322) 6-05-62, 8(068) 707-26-21 (Дмитро), ottofonf@rambler.ru.

* м. Ужгород, Закарпатська область
Контакти: 8-050-590-81-40 Наташа.

* м. Івано-Франківськ
Контакти: Катерина Яківна 8(03422) 6-55-87, 8-

Ініціативні групи по створенню родового поселення

* Вінницька область
Вінницька ініціативна група по створенню родового поселення запрошує однодумців. На квітень 2006 року ми перебуваємо на стадії формування колективу сусідів, вироблено загальний образ поселення і створено статут. Контактні телефони: 27-61-19 (Леонід), 8(066) 13-59-599 (Олександр). Запрошуємо до співтворчості :-).

* Херсонська область
Я з однодумцями з Києва (сам з Білої Церкви, Київська область) вирішили брати землю у Херсонській області, вже оформляємо документи і, думаю, якраз до весни отримаємо по два гектари і почнемо облаштування.

Мої координати: ісґ: 228-106-999, пошта: sanyok911@mail.ru, буду радий познайомитися з майбутніми друзями.

Родові поселення, що формуються (запрошення у поселення сусідів)

* Житомирська область
Родове поселення "Берегиня", Малинський район, с. Лісове ("Бабина Лоза")
... Весна. Третя весна новонародженого життя на Землі Обітованій.

Цивілізація залишилась за межою кілометрів доріг... Але якою доленосною видалась дорога до цього забутого людьми маленького хуторця, що мав колись своє життя.

Ми з чоловіком, оселившись, живемо тут третій рік. Маємо свою корівку Марту, а ще маємо Машу та Жоріка - наших коней-скакунів. Ми засіваємо житом поле і печемо свій хліб, яким раді частувати і вас. Та найголовніше наше багатство то воля і спокійна впевненість у завтрашньому.

Тут було колись звичайне село "Бабина Лоза", яке зараз списане з генерального плану і поступово заростає самосіяним лісом. Дикі кабани, косулі, білки, лисиці, зайці - не екзотичні експонати лісових угідь. А луки... їх різнотрав'я цілющим нектаром меду заповнює бджолині закрома. Не перебільшуючи хочу сказати, що "Берегиня" - краєзнавство, молоко, ягід та грибів.

Чекаємо на зустрічі. Віримо, що самотніми Адамом та Євою ми не будемо в своїй "Берегині", бо так багато рідних Душ і зовсім поряд.

Звертаємо вашу увагу на те, що деякі дані можуть бути неактуальними або неточними. Надсилайте інформацію на e-mail: info_rp@zku.org.ua або повідомляйте за телефоном 8-068-707-26-21 (Дмитро).

Також, ви можете самостійно розмістити інформацію на форумі сайту www.zku.org.ua у розділі "Контактна інформація руху читачів книг В. Мегре (пошук однодумців)".

096-413-74-88.

* м. Хмельницький
Контакти: Алла Іванівна - 8(0382) 70-09-76, 8(097) 289-22-79.

* м. Львів
Клуб читачів книг В. Мегре "Айя", вул. Личаківська 4/35, тел. 8(0322) 75-76-59.
Контакти: Анжела, 8-066-962-40-45, дом. 8(032)275-85-12;
Карпенко Лариса Михайлівна 8(0322) 70-72-19.

* Чернігівська область
Громадська організація "Родова земля"
www.rodovayazemlya.narod.ru

Поселення на стадії формування. Перших майже 40 чоловік вже мають землю. Поселення - у Ріпкинському районі Чернігівської обл., біля селища Гармаш за 45 км від Чернігова, і приблизно за 37 км від Славутича (місто Київської області). Люди, які створюють поселення, живуть як в Чернігові, Чернігівській області, так і в Славутичі.

Контакти:
8-097-451-39-55, 8(0472) 64-93-09; 37-51-17; 38-23-39 (Луценко Олександр), (rodovayazemlya@narod.ru, alutsenko@ukr.net); telegraf@cg.ukrtel.net - Кулик Сергій; svetaleks@ukr.net - Алексеева Світлана.

Контакти: Тамара і Володимир, тел. 8-066-409-04-94, 8-066-932-13-52.

* Київська область
Родове поселення "Роси" (Кагарлицький район, с. Балки-Щучинка ~ 100 км від Києва).

Всього під поселенням 32 ділянки. Місцевість дуже мальовнича - берег Канівського водосховища, на горби. Між ними струмки, лісопосадки.

У нас зараз є 2 вільних ділянки і можливість для розширення поселення.

Можна оформити хоч 200 га. Для цього шукаємо 2-3 ініціативних людей.

Контакти: Олена: (044)519-19-21 - домашній, (066) 296-38-43 моб., e-mail: vasilieva@asterbro.com.ua
Валерія e-mail: boginia77@ukr.net, робоча ел. адреса: lysenko.valeria@welcash.kiev.ua, тел. (066) 341-22-77.

Посилання на інформацію про поселення: http://www.anastasia.ru/forums/topic_14937_0_asc_0.html

* Кіровоградська область
Родове поселення в Олександрівському районі, хутір Ружич. Постійно мешкають дві сім'ї.

Контакти: Володимир Носач, т. 8-066-464-14-66 iwolga_kr@mail.ru.

Дорогі читачі!

Раді повідомити Вам, що тепер газета виходить на 24 сторінках.

У зв'язку з повторним збільшенням кількості сторінок ціна газети у роздріб збільшується до 2 грн. Вартість адресної підписки на 6 номерів тепер - 21 грн., 12 номерів - 42 грн. Підписка, що була оформлена раніше, залишається в силі.

Чекаємо на ваші відгуки і пропозиції щодо змісту газети. Надсилайте цікавий практичний матеріал щодо створення і облаштування родових помість, пошуку однодумців і про заходи, події, новини, що відбуваються в Україні та світі.

З повагою, колектив редакції.

У м. Одесі щорічно відбувалася у серпні конференція читачів книг В. Мегре разом з фестивалем бардівської пісні.

У серпні 2006 року конференція і фестиваль в Одесі відбуватися не буде.

Планується проведення фестивалю (зустрічі друзів) у 2007 році.

Оргкомітет Одеської громадської організації "В луче Анастасии".

Світ повний добрих людей!

Інформаційно-аналітичний центр "Дзвенячі Кедри України" і редакція газети "Бути добру" шукає в Києві приміщення для офісу на безоплатній основі або за символічну плату.

Розглянемо всі варіанти.

Телефон: +38(050)968-02-09 (Тетяна), +38(096)336-46-82 (Світлана),

e-mail: gazeta@zku.org.ua.

Продукція з родових помість

Інформаційно-аналітичний центр "Дзвенячі кедри України"

взьме на розповсюдження продукцію з родових помість, вироблену своїми руками.

Обереги, вишивки, пояси, сорочки і сукні, хустки, мережки та іншу продукцію, зроблену з любов'ю.

Телефон: +38(050)968-02-09 (Тетяна), +38(096)336-46-82 (Світлана); e-mail: yarmarka@zku.org.ua.

Повітряні змії

Протягніть свою нитку в дитинство!

Повітряні змії, спроектовані і зібрані в родових помістях, виготовлені з тканини поліестер (по простому - нейлон). За рахунок цього змії виходять дуже яскравими, міцними, довговічними. Їх не можна ставити в один ряд з одноразовими поліетиленовими. Порадуйте себе і своїх дітей!

Вартість повітряних зміїв на даний момент така:

а) "Малюк" - 35 грн.

б) "Літун" - 40 грн.

* Ціни вказано без урахування пересилки (в межах України - до 5 грн, далі - дорожче).

Замовити повітряні змії можна в ІАЦ ЗКУ.

Книги Олександра Сапронова "Сотворим с любовью, или как обустроить своё поместье", Алли Киржаевой "Откровения матери о родах, и не только о них", Янто Єванса "Дом из самана. Философия и практика", Інформаційний збірник "Текст виступлення Володимира Мегре на читательській конференції в г. Санкт-Петербурзі 22 мая 2005 г." та ін.; продукція руху читачів книг В. Мегре (книги В. Мегре, кедрова продукція, музика, література, фільми, інформаційні диски, збірники пов'язані з облаштуванням родового помістя тощо), також інша хороша і корисна продукція в Україні розповсюджується за сприяння інформаційно-аналітичного центру "Дзвенячі кедри України", регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети "Бути добру".

З питань придбання звертайтеся за тел. +38(050)968-02-09, e-mail: yarmarka@zku.org.ua.

Дорогі друзі

У регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети «Бути добру» Ви можете придбати загальноросійську газету «Родовая Земля». Також, газету «Родовая Земля» можна придбати через адресну підписку в редакції газети «Бути добру» (вартість підписки на 6 номерів - 21 грн., 12 номерів - 42 грн.).

Запрошуємо до співтворчості

Шановні читачі! Ви можете розмістити на сторінках газети і на сайті www.zku.org.ua інформацію про вашу діяльність, досвід отримання землі і облаштування родових помість, взаємодію з органами влади і між собою в процесі створення родових поселень, а також координати загальних зустрічей однодумців у Вашому регіоні. Чекаємо ваших відгуків і пропозицій.

Також присилайте інформацію про заходи, зустрічі, шлюбні зльоти (що сприяють зустрічі двох половинок), сімейні зльоти (що сприяють навіки в сім'ях збереженню любові), вечора знайомств, конференції читачів книг В. Мегре, які відбуватимуться у вас в регіоні, про діючі клуби читачів, родові поселення, що формуються, про пошук однодумців, коханої, коханого (бажано зі своєю фотографією). Матеріали в редакцію газети бажано надсилати в електронному вигляді. Ілюстрації, фотографії, малюнки, по можливості, присилайте додатково в графічних файлах.

Запрошуємо до співпраці з розповсюдження газети в своєму регіоні.

Запрошуємо до співтворчості і створення регіональних ІАЦ ЗКУ (інформаційно-аналітичних центрів «Дзвенячі кедри України»). Контакти: тел. +38(050)968-02-09, e-mail: region_iac@zku.org.ua; поштова адреса: Вячеслав Богданов (ІАЦ ЗКУ), а/с 492-В, м. Київ-1, 01001.

Постійно діє адресна підписка. Газета висилається поштою щомісячно за вказаною адресою. Вартість підписки на півроку (6 номерів) 21 грн., на рік (12 номерів) 42 грн. Для цього необхідно зробити грошовий переказ: а) переказ «Правекс-телеграф» через АКБ «Правекс-банк» на ім'я Шевченко Тетяна Вікторівна в м. Київ; або б) через Укрпошту за адресою: Шевченко Тетяна Вікторівна, Київ-1, 01001, до запитання.

Після цього повідомити в редакцію свої дані: П.І.Б., адреса, сума і контрольний номер переказу з 8 цифр (при переказі через «Правекс-телеграф») за тел. 8-050-968-02-09 (Тетяна), 8-096-336-46-82 (Світлана) або листом за поштовою адресою: Богданову Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001, або за e-mail: yarmarka@zku.org.ua.

Газету можна придбати в м. Києві: у редакції газети «Бути добру» (можливе замовлення з пересилкою поштою або поїздом); в інформаційно-аналітичному центрі «Дзвенячі кедри України»; тел. +38(050)968-02-09, e-mail: yarmarka@zku.org.ua; на книжковому ринку «Петрівка» (метро «Петрівка») 41 ряд 5 місце, 54 ряд 11 місце; на книжковому ринку «Книголюб» (метро «Дарниця») 3 місце і 5 місце; книжковий відділ в універсамі «Ювілейний», пр. Перемоги, 24 (метро «Політехнічний інститут»); в інформаційному центрі співтворців родових помість (вул. Бучми, 5А).

У регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети «Бути добру» Ви можете придбати загальноросійську газету «Родовая Земля». Також, газету «Родовая земля» можна придбати через адресну підписку в редакції газети «Бути добру» (вартість підписки на 6 номерів - 21 грн., 12 номерів - 42 грн.).

Вірші

РОДОВОЕ ПОМЕСТЬЕ

Мы строим с тобой родовое поместье
Из мыслей и снов, как рождается песня,
И мы наполняем его своим светом
Чтоб жить в нём легко, лишь по Бога Заветам.

Здесь каждое дерево, кустик, цветочек,
И, каждой травинки зелёный росточек,
Наполнен любовью и дарит любовь,
Чтоб жизнь на земле возрождалась вновь.

На этом чудесном, зелёном просторе
Есть место для счастья, нет места для горя
И дом, что построен своими руками
Живой, и окутан любви облаками.

В нём, утром проснувшись, от трелей звенящих
Зовущих в наш сад и над домом парящих
Птиц, тех, что с рассветом встают
И в сказочный мир нас с тобою зовут.

По мягкой траве босиком побежим,
Умывшись росой, мы в ней полежим
И, тело, очнувшись от сладкого сна,
Нам скажет о том, как прекрасна весна.

И за руки взявшись мы в сад наш войдём
Лишь вместе здесь песню о счастье споём
О том, как прекрасно, что мы повстречались,
В поместье своём мы с тобой обвенчались.

И жизнь продолжается, это прекрасно
Мы с прошлым расстались совсем не напрасно
И каждый здесь сможет себя возродить
Мечту свою в жизнь сможет он воплотить.

Так пусть же растут родовые поместья
Из мыслей, из снов, как рождается песня.

Галина Вірт, м. Одеса

Я ТАК ЛЮБЛЮ КУСОЧЕК РОДИНЫ СВОЕЙ

Я так люблю кусочек Родины своей,
И с каждым днём он мне милее
и родней.

Куда б ни ехала, где б ни была, -
Все мысли там: там, где гора,
Где озеро, берёзы и ольха. Сосновый
бор.

Где куст боярышника, как шатёр,
Что тенью в зной меня листвою
укрывал,
И от дождя и ветра защищал.

А по ручью - ольшаник молодой,
Всё что-то шепчет нежною
листвою.

А травы, травы...
Их степная красота
За душу сильно трогаёт всегда.

Здесь каждый день меняется узор:
То нежный он, то яркий, то ковер
Из всех оттенков и цветов,
То вдруг багряный, золотой.

А у кустов

Ещё плоды необычайной красоты.
Так привлекательны, вкусны,
Что мимо просто не пройдёшь,
Сейчас же ягоду сорвёшь.

А здесь забор - деревья тут,
Посаженные мной растут.
Их много - целых два ряда
Вокруг поместья провела.

Они сейчас в траве стоят,
Макушки из травы торчат,
И нежно смотрят на меня...
Кузнечики в траве звенят.

Лечь приглашают на траву,
Послушать, как они поют.
И вот я в травы упаду,
Всей грудью аромат вдыхну

Земли родной, и вдруг пойму,
Что краше, лучше не найду
Я ничего на всей Земле.

И это только всё лишь мне
Дано. Ведь я творец, и я могу
Своей рукой творить мечту,
Садить сады, растить леса,
Мечтать, чтоб эта красота

Любви пространство создала,
Смилась со мною навсегда.
И чувства те понять лишь может
тот,
Кто хоть однажды маленький
росток

Своей рукою в землю посадил
И каждый день его лелеял и растил.
И вот ростки стоят наперекор
всему:

Морозу, ветру, зною и дождю.

И крепкая, незримая стержня,
Соединяет их со мной, а небеса
Мне помогают их растить,
Дают возможность сотворить

Своей рукою рай на Земле,
И, чтоб не стыдно было мне
Его мне детям передать,
И этой красотой сказать,
Что оставлять нельзя или никогда
Пространство, созданное их
родителями на века.

Наталья Борзова, м. Цастя.

3 життя сусідів

* * *

Йдуть до Олени на гектар сусідки, чимало на своїй ділянці посадили всього.

— А що ж у тебе тут бур'яни самі ростуть?...

— Немає бур'янів у моєму просторі родовому. Тут запахом дурманить запашний полин, там золотом

безсмертник засіяв, подалі є ромашок хоровад і щось смачне на чай, не пам'ятаю вже назву. А бур'яну тут зовсім немає!

* * *

— Як вдалося вам врожай хороший виростити, сусідні? Земля - пісок, і засуха, і на роботу треба.

— Та ми тим городом мало займалися... Ми подружили польового духа з городнім, а городного з духом водяним, і в полі нашому всі грядки рясно плодоносять!

Газета інформаційно-аналітичного центру

«Дзвенячі кедрі України»

Інформаційно-аналітичний центр «Дзвенячі кедрі України» Всеукраїнської громадської організації «Бути добру», яку створено для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мегре, об'єднаних ідеєю про родово-помістя (веб-сайт центру: www.zku.org.ua, e-mail: info@zku.org.ua).

Дизайн і верстка зроблено в комп'ютерному центрі ІАЦ «Дзвенячі кедрі України».

Газета виходить російською та українською мовами першого числа кожного місяця. Переклад матеріалу українською мовою – Людмила Тавлуй.

При публікації матеріалу авторський стиль зберігається. Редакція залишає за собою право на скорочення і незначне коректування публікованого матеріалу. Рішення про публікацію приймається всім колективом редакційної ради. За зміст авторського матеріалу і достовірність об'яв редакція відповідальності не несе.

Редакційна рада: Тетяна Шевченко, Світлана Анчис, Любов Косякова, Руслан Стеценко, Вячеслав Богданов.

Координати редакції газети «Бути добру»

Поштова адреса: Богданову Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001.

Телефон: +38(050) 968-02-09 (Тетяна), +38(096) 336-46-82 (Світлана).

Веб-сайт газети: www.gazeta.zku.org.ua, e-mail: gazeta@zku.org.ua

Передрук матеріалу газети і його розповсюдження вітається, посилання на газету обов'язкове. Вся інформація газети дублюється на сайті www.gazeta.zku.org.ua. Там же розміщуються статті, що не увійшли до номера газети, а також повний зміст матеріалів, які були опубліковані в скороченому вигляді.

